

SVOBODNA SLOVENIJA

VICTOR MARTINEZ 50
Buenos Aires

Registro Nacional de la Propiedad
Intelectual N° 260254

“ESLOVENIA LIBRE”

GLASILO SLOVENCEV V JUŽNI AMERIKI

CORREO
ARGENTINO
(Precedencia)

FRANQUEO A PAGAR

TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 3824

Año (Leto) VII.

Buenos Aires, 27. oktobra (octubre) 1949.

Štev. (No.) 43.

Našim najdražjim

Vsi sveti in Verne duše sta dneva, ko v svojih srcih vedno znova začutimo, da smo ena družina mi, ki živimo na zemlji in oni, ki so umrli in se že vesele večnega plačila, ali pa še trpe na kraju očiščevanja, predno morejo doseči večni pokoj. Vsako leto smo se za te dni zresnili in s solzo v očesu obiskovali grobove svojih dragih. Letos bodo tisoči slovenskih grobov samevali. Vendar, čeprav nam še ni dano, da bi pokleknili na grob svojih najdražjih, jih v teh dneh ne bomo pozabili. Naše misli, naša zvestoba in naša ljubezen ne poznajo meja in razdalj.

Pokleknili bomo v duhu na grobove svojih rajnih: na grobove staršev, bratov in sestra. Pomolili bomo Očenaš za pokoj njihovih duš in prisluhnili naročilom, ki nam jih pošiljajo v daljnjo tujino. Saj smo prepričani, da se skrivnostne družinske vezi ne pretrgajo s smrtjo, ampak se še utrde in poduhovijo. Tudi z onostranstva nas spremljajo molitve in želje naših dragih, da bi ostali vedno na pravi poti, ki vodi do končnega združenja v večnosti.

Ne bomo pozabili svojih tovarišev in prijateljev. Tudi oni imajo pravico, da se jih spomnimo. Morda prav od nas in prav te dni potrebujejo naše molitve.

Spomnili se bomo velikih slovenskih mož, ki so kovali usodo svojega naroda, ki so narodu ne-sebično služili, ga učili in branili.

Posebno pa smo dolžni moliti za žrtve slovenske komunistične revolucije: za stotine Slovencev, ki so padali pod okupatorjevo puško kot talci in žrtve represalij; za tisoče njihovih bratov, ki so bedno umirali po laških in nemških koncentracijskih taboriščih, po krivdi slovenskih ljudi, ki so se udinjali tujim idejam zlasti pa za desetisoče direktnih žrtev komunističnega nasilja, za dolgo vrsto slovenskih duhovnikov, ki so s svojim življenjem pričevali resnico o brezbožnem komunizmu, za ugledne slovenske ljudi, ki so po satanskem načrtu komunistov padli pod morilčevo kroglo samo zato, ker so poznali, kaj je komunizem v resnici, za starčke, bolnike, slabotne matere in cele družine, ki so z nedolžnimi otroki vred padle kot žrtev mednarodnega zločina samo zato, ker niso hotele malikovati zločina. Posebno pa bodo naša krvaveča srca ponovno začutila veliko žrtev, ki so jo dali narodu naši boreci za svobodo: oni, ki so padli junaško v boju za svetinje našega naroda in oni, ki so kot ogromna klavna daritev dali svoja mlada življenja v dnevih, ko je zločin prevladal nad svobodo in poštenjem.

Na vsakem izmed teh, po slo-

venski Kalvariji raztrešenih grobov, bi radi prižgali vsaj drobno svečko. Cela Slovenija bi se spremenila v morje plapolajočih luči, ki bi pričale, da jih nismo pozabili.

V teh dneh žalosti se bomo kot Slovenci spomnili pred vsem resnice, da po nedolžnem prelita kri rodi obilne sadove. Odkar se naš narod zaveda svoje samobitnosti, je v tej strašni dobi prvič plačal krvni davek, braneč svoje najosnovnejše pravice. Grozen je bil ta davek! Dali smo najboljše in najdragocenejše, kar smo imeli: desetisoče mladih slovenskih življenj.

Pokleknimo v duhu na grobove svojih najdražjih in ponovimo trden sklep, da bomo storili vse, kar je v naših močeh, da bomo teh žrtev vredni.

Gospod, daj dušam naših rajnih večni pokoj!

TITO KOT VELIKA ALI MALA KARTA

Takoj ko je bil zaključen proces proti bivšemu madžarskemu komunističnemu zunanjemu ministru Laszlu Rajku v Budimpešti, so Sovjetska zveza in nato še drugi njeni sateliti odpovedali prijateljske in obrambne pogodbe s Titovo Jugoslavijo. Romunija, Madžarska, ČSR, Poljska, Bolgarija in Albanija so izgnale jugoslovansko diplomatsko uradništvo in iz Beograda so spodili osobe diplomatskih zastopstev sovjetskih satelitskih držav. Na čelu poslaništev v vseh prestolnicah so ostali samo odpravniki poslov. Vse to so titovci in njih nasprotniki utemljevali s tem, češ da so bili vsi ti uradniki vohuni. Edino Sovjetska zveza je v Beogradu ohranila še naprej izredno visoko število svojih diplomatskih uradnikov.

NITI PREKINITEV DIPLOMATSKIH STIKOV — NITI VDOR V JUGOSLAVIJO

Temu je povsod sledilo izredno zanimanje za to, kaj pravzaprav namerava jo sovjeti. Napovedovali so dejansko prekinitev diplomatskih stikov, toda do te še ni prišlo. Sovjetski ambasador Lavrentijev je sicer že nekaj tednov odsoten iz Beograda, toda v zadnjih tednih so ravno sovjeti poslali še več svojih uradnikov in dopisnikov sovjetskih listov v Beograd. V Romuniji in na Madžarskem so sovjeti začeli zbirati velike oddelke najmoderneje opremljene rdeče armade. Vse je mislilo, da je to namenjeno za vojaški poseg, toda sovjeti so nato sami objavili, da mislijo prirediti tam samo redne vojaške vaje.

KANDIDATURA JUGOSLAVIJE V UNO

Oboje: prekinitev diplomatskih stikov in pa vojaški vdor v Jugoslavijo bi — zlasti po pisanju ameriških listov —

RECOMENDACION DEL NUNCIO APOSTOLICO MONSEÑOR FIETTA AL MONSEÑOR GREGORIO ROZMAN

Buenos Aires, 14 de octubre de 1949

Excmo. y Revdmo. Señor:

Tengo el agrado de presentarle a Su Excelencia Revdmo. Mons. Dr. Gregorio Rozman, Obispo de Ljubljana, quien recorre la Argentina para ponerse en contacto con sacerdotes y fieles eslovenos, aquí residentes.

Los tristes acontecimientos con que tuvo que enfrentarse en su Patria han hecho del Excmo. Monseñor una figura por todos bien conocida y apreciada; por lo tanto huelga toda la palabra de elogio. Me ceñiré a expresar que la Santa Sede sigue con simpatía la apostólica peregrinación que Mons. Rozman cumple con noble celo.

Estoy seguro que la bondad de Vuestra Excelencia sabrá dispensar al ilustre Visitante la más fraternal acogida y todo el apoyo de que pudiese necesitar para el desarrollo de su abnegada misión.

Aprovecho gustoso la oportunidad para reiterarme con los sentimientos de mi más distinguida consideración

de Vuestra Excelencia Revdmo.
admo in Domino

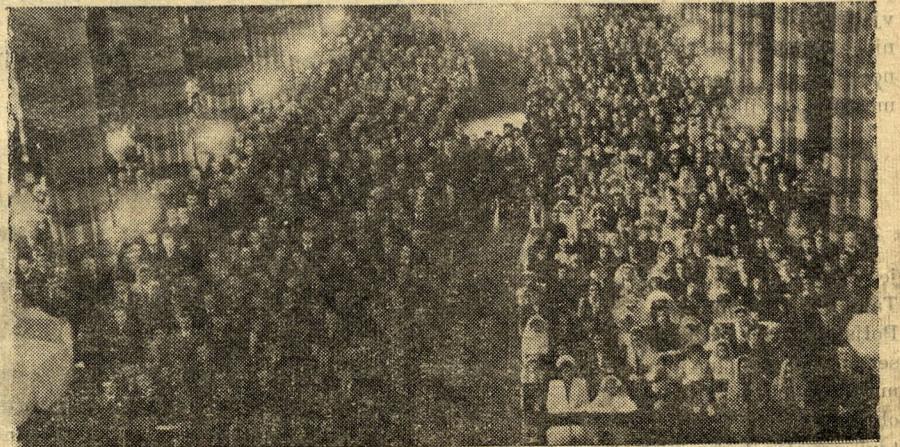
† JOSE FIETTA
Nuncio Apostólico

prav gotovo imelo za posledico, da bi se konflikt med Moskvo in Beogradom razširil in bi vdor v Jug. lahko pomenil začetek tretje svetovne vojne. Toda vsi komentariji so izzveneli že v tem smislu, da sovjeti ne bodo šli tako daleč, da bi izzvali vojno tedaj, kadar bi tega izrečno ne hoteli.

Povsod je veljalo, da je sedaj mednarodni položaj osredotočen okoli Jug. in Balkana in v mnogih evropskih prestolnicah so oprezovali samo na to, da bi ugotovili, kako hudo mislijo sovjeti napeči ta svoj lok. Zato so zastopniki USA in drugih držav v glavni skupščini UNO napeli tudi svoj lok in postavili kandidato Jugoslavije za izvolitev za nestalnega člana Varnostnega sveta UNO. To mesto bo zastopnik Jug. opravljal dve leti, toda izbran je bil zato, da se določi njegova aktualnost ravno v pravem trenutku. Višinski je postavil proti Jug. svojega satelita ČSR za kandidata in rekel, da bo Sovjetska zveza zapustila UNO, ako bi bila izvoljena Jugo-

slavija. Tedaj bi odhod sovjetov iz UNO pomenil, da so se odločili za poteze, nad katerimi UNO ne bi smela soditi, to je namen zbiranja sovjetske vojske na robu jug. meja bi res bil samo ta, da se izvede več ali manj redna vojaška akcija. In jug. zastopnik je bil izvoljen v svet UNO, sovjetska vlada pa je objavila uradno poročilo, da nikdar ni mislila na to, da bi Sovjetska zveza nameravala zapustiti UNO. Višinski je bil dementiran in listi so hitro nato pisali, da bo moral kmalu odstopiti kot sovjetski zunanji minister. Tedaj ko so v UNO glasovali za ali proti Jug., pa so svet razburile že novice, da so oddelki sovjetske vojske pri Veliki Kikindi že vdrlji v Jugoslavijo. Ko je Titova vlada v Beogradu nato zanikala to novico, je bilo to potem samo potrjeno, da sovjetska vlada še ne misli iti tako daleč, kakor je to nakazoval Višinski pred glasovanjem.

(Nadaljevanje na 2. strani)

V neizbrisnem spominu bo ostala vsem slovenska birma v veličastni baziliki San Carlos v Bs. Airesu dne 17. oktobra. Pogled na glavno ladjo med škofovo sv. mašo. Slovenski verniki so pa napolnili tudi obe spodnji in zgornji ladji.

ŠE VEDNO IZ ENE KRIZE V DRUGO

Francija še nima vlade; Anglija še ni mogla ustaviti težav v svojem gospodarstvu, ampak napoveduje nove omejitve in povečano štednjo, v Belgiji se pripravljajo na plebiscit o vrnitvi kralja Leopolda — vse to dovolj jasno podčrtava nevarnosti, ki jih bo prihodnja zima prinesla Evropi. Ako se v Franciji kmalu ne sestavi trdna vlada, bodo najbrž morali iti na volitve, če se delavski vladi v Angliji ne posreči izvesti vseh finančnih ukrepov, bodo tudi morali na volitve vključ vsem drugim namenom vlade in v Belgiji se pripravljajo na plebiscit tako, da govore, da lahko ta plebiscit razbije Belgijo na dvoje, kar bi lahko spravilo v nevarnost obstoj Belgije same. Anglija, Francija in Belgija pa so tiste tri države v Evropi, na katerih slone vsi evropski obrambni dogovori proti sovjetskemu imperializmu in s tem tudi glavna usoda Atlantske pogodbe.

BIDAULT REŠUJE FRANCOSKO KRIZO

Vodilni predstavnik socialistov Jules Moch ni mogel sestaviti nove francoske vlade. Prav tako tega ni mogel doseči radikal Rene Mayer, ker mu socialistična stranka ni mogla ugoditi, da bi socialisti izgubili v novi vladi vojno ministrstvo in da bi iz vlade moral vodja leve v socialistični stranki Daniel Mayer. Tako po 19 dneh vladne krize sedaj poskuša sestaviti novo vlado vodja stranke ljudskih republikancev Georges Bidault, ki je bil v prejšnjih vladah večkrat zunanji minister in nekaj mesecev tudi predsednik vlade. Ako se Bidaultu ne posreči sestaviti vlado, to je, ako ne pregovori socialistov, da naj popuste v

vprašanju zasedbe nekaterih ministrskih mest, tedaj bodo verjetno razpisali volitve. Nove volitve pa najbolj terja general de Gaulle, čigar stranka upa, da bi pri volitvah prejela zadostno število glasov za sestavo lastne vlade.

ATLEE POSTAVLJA SKROMNE POGOJE

Delavska vlada v Angliji s svojimi dosedanjimi ukrepi ni dosegla tistih namenov, zaradi katerih je razvrednotila denar. Izvoz v dolarske dežele se ne razvija dovolj uspešno in prodaja v druge dele sveta s cenejšim funtom tudi ni tolikšna, kakor so predvidevali. Zato je morala vlada napovedati nove omejitve na trgu notranje potrošnje in skrbeti nekatere postavke v proračunu. Sam predsednik vlade Atlee je napovedal, da bo v posebnem nagovoru po radiu sporočil, kako daleč misli vlada iti v svojih ukrepih. Vsega angleškega javnega mnenja se je polastila precejšnja razburjenost, ko so pričakovali pogoje vlade za zboljšanje gospodarske krize. Toda Atlee je bil v svojih napovedih zelo zmeren in je prebivalstvo naravnost presenetil s tem, da je postavil tako skromne zahteve za prispevek k olajšanju krize. Tako so razočarani konservativci, ki so menili, da bo Atlee moral iti tako daleč, da si bo še bolj odbil volivce, razočarani pa so tudi skrajni socialisti, ki menijo, da je Atlee premalo skrčil zlasti izdatke za oboroževanje. Tako je Atlee napovedal, da bodo morali angleški državljani prispevati več za vzdrževanje zdravstvenega fonda, podražila se bodo nekatera živila in zmanjšali bodo še bolj uvoz iz dolarskih dežel. Toda pro-

di spodili jug. veleposlanika Mrazoviča, češ da je v zvezi z Rajkom vohunil proti Moskvi. V Londonu pa so se sešli vsi ameriški veleposlaniki iz vseh držav pod sovjetskim vplivom in na dveh dnevih obravnav so po poročilih listov v glavnem govorili samo o težavah, ki bodo nastale zaradi sporov med Titom in Moskvo. Tako so obravnavali 1. možnost vojaškega napada sovjetov na Tita; 2. pomoč, ki bi jo USA takoj ponudila Titu in 3. kako daleč lahko gredo USA v svatilu Moskvi, da bi napad na Tita pomenil izbruh tretje svetovne vojne. — Na drugi strani pa poročila iz srednje evropskih središč zatrjujejo, da sovjeti ne bodo šli dalje ko do takozvanih posrednih akcij (guerila, državljanska vojna, spopad s sosedi, ki niso člani UNO).

Tak bi bil bežen pregled krize, ki se mnogo bolj napihuje, kakor pa bi bilo pravzaprav potrebno. Še vedno je toliko neznank in pretiranih potez v tem računu, da se zdi, da služi ves spor čisto drugim namenom, kakor pa se nakazuje s Titom v ospredju. Ako bi Tito res ne bil več 100% komunist — in to sam pravi, da je in njegov stoo odstotni komunistični teror v Jug. še narašča — tedaj bi taki zarotniki, kakor so Stalin, Tito in drugi v ureditvi takih sporov že zdavnaj obračunali tako, kakor so to vedno delali, ne da bi se zmenili za mednarodne posledice, ker bi jih jim niti ne bilo treba izzivati. — Če bi pa sovjeti res hoteli vojno, potem bi skok v njo pripravljali varneje drugod, ne pa na Balkanu; tudi je Tito že odgrmel toliko obrekovanj na Moskvo, da bi sovjeti v starem smislu mednarodnega pojmovanja časti že morali kreniti s točke "mrzle vojne", če bi to dejansko v tem slučaju hoteli. Bistvo manevriranja mora biti tedaj drugod in spada verjetno v širši splošen okvir obračunavanja med USA in sovjeti.

račun za oboroževanje bodo ohranili skoraj neokrnjen; tako so za oboroževanje najprej določili vsoto 800 milijonov funtov, toda sedaj jo bodo znižali na 770 milijonov funtov, torej komaj za 4 odstotke.

TRUMANOV GOVOR PRI PROSLAVI UNO

Po krizi, ki je nastala, ko je Truman objavil, da je v Rusiji prišlo do eksplozije atomske energije, Truman o atomski bombi ni več govoril. Ameriška vlada je samo še objavila, da je določila nov znesek 8 milijonov dolarjev za gradnjo novih naprav za atomsko energijo in ameriška letalska industrija je objavila, da že izdeluje za ameriško vojno letalstvo najnovejše bombnike, ki bodo leteli s hitrostjo nad 1000 km na uro. Toda dne 24. oktobra so v Newyorku na zasedanju UNO z velimi svečanostmi proslavili novo obletnico obstoja UNO in na veliki slovesnosti — glavna skupščina UNO se je sešla kar na javnem trgu na križišču cest, kjer so položili temeljni kamen za palačo, v kateri bo sedež UNO — in ob tej priliki je govoril sam predsednik USA Truman. V svojem govoru je Truman podčrtal potrebo, da se UNO ohrani in da napreduje, kajti ta organizacija se je izkazala kot uspešna čuvarica miru in mirovnih institucij. Ponočil je potrebo, da je treba uvesti kontrolo nad atomskimi bombami in nad proizvodnjo atomske energije, kajti ko bo mednarodna kontrola izvedena, bo možno posvetiti uporabo proizvodnje atomske energije za miroljubne namene, ki naj služijo koristim človečanstva. Prav tako je povdaril, da bo vlada USA pospešila svojo pomoč tistim državam, ki so v zgradnji svojega gospodarstva zaostale. Po govoru je položil temeljni kamen za novo palačo UNO. Na tej slovesnosti so bili zastopniki vseh 59 držav članic UNO, tako tudi zastopnik sovjetske vlade Višinski.

NOVE USMRTITVE V BUDIMPEŠTI

Komaj je poteklo nekaj dni, odkar so obesili v Budimpešti prejšnjega komunističnega zunanjega ministra in voditelja komunistov Laszla Rajka in dva njegova tovariša, že so prav tam objavili novico, da so obesili bivšega načelnika madžarskega generalnega štaba generala Palfyja in tri njegove tovariše, visoke častnike madžarske vojske in policije. Vsi štirje so že bili zaslišani na procesu proti Rajku, nakar so jih predali vojnemu sodišču, ki jih je na tajni razpravi obsodilo na smrt. — Istočasno pa so v Budimpešti objavili, da je Madžarsko zapustil sovjetski strokovnjak za izsiljevanje priznanj obtožencev neki Livšakov. Ta strokovnjak je že sodeloval na vseh velikih sovjetskih procesih v Moskvi in drugod. Sedaj je bil ves čas zaslišanja in razprav proti Rajku in tovarišem v Budimpešti. Ker je delo tam opravil, je odšel sedaj iz madžarske prestolnice in sicer pravijo, da je odpoval v Prago.

SOVJETSKO BRODOVJE V AKTARTIKU

Moskovski radio je objavil, da je posebno sovjetsko ribiško brodovje odplulo na lov za kiti v vode okoli Južnega tečaja. Toda na istih ladjah bodo tudi sovjetski znanstveniki, ki bodo raziskovali področje okoli Antarktiki. Radijske postaje v ameriških delih sveta pa so že večkrat objavile, da so sovjetske ladje že v vodah okoli Južnega tečaja. Te ladje pa nimajo nikakih znakov in na vprašanja ladij, ki jih opazijo, ne odgovarjajo. Ker te ladje nimajo "imen", tudi ni bilo mogoče ugotoviti, koliko sovjetskih ladij je dejansko že v teh vodah.

ARGENTINA

Predsednik republike general Juan D. Perón je z gospo soprogo na krajših počitnicah v svoji letni rezidenci San Vicente, odkoder se bo vrnil v Capital 2. novembra.

General Franklin Lucero je bil imenovan za novega vojnega ministra.

Na letališču na Ezeizi — Aeropuerto Nacional General Pistarini — so od četrta, dne 27. oktobra, dalje začela pristajati in odhajati vsa argentinska in tuja letala. Vsa letalska služba z vseh dosedanjih letališč se bo tako združila na tem letališču, ki je po mnenju mednarodnih letalskih strokovnjakov najmodernejša in največje letališče na svetu.

V Tucumanu je moralo zasilno pristati vojaško prevozno letalo. Pri spuščanju se je zadelo v drevo. Šest mož posadke je bilo mrtvih, trije so pa bili ranjeni.

Po vsej republiki so začeli organizirati ženske organizacije Peronistične stranke.

Argentinski narodni evharistični kongres za leto 1950. bo v Rosario.

Tiskovni urad zvezne policije je objavil sporočilo, da je argentinska vlada v zvezi z znanimi izgredi ob svoječasnem nameravanem kongresu sedaj razpuščene Union Eslave izgnala iz države 3 Poljake, 1 Ukrajince in 1 Jugoslovana (Mateo Simovich).

Največjo elektrarno v vsej Južni Ameriki bodo zgradili na reki Atuel v provinci Mendoza. Zgradila jo bo italijanska industrijska družba San Giorgio iz Genove. Stala bo približno 3.850.000 dolarjev.

Reka Parana je zaradi suše v severnih argentinskih provincah tako močno upadla, da so morali ustaviti rečni promet v mestu Posadas in Puerto Iguazu.

Ameriška družba American and Foreign Power Company je stopila v pogajanja z argentinsko vlado za odkup vseh njenih elektraren v Argentini.

Socialna ustanova Maria Eva Duarte de Perón je nakazala podporo 5.000 pesov vsaki družini, katere član je postal žrtev pri zadnji veliki železniški nesreči na F.C.N.G.B. Mitre.

Ravnateljstvo železnice F. C. N. San Martín namerava opremiti vlake na dolge proge z radijskimi sprejemniki in kino aparaturnami. Najprej bo dobil vse te naprave vlak El Cuyano, ki vozi iz Capitala v Mendoza. Filmske aparature bodo dobili tudi vlaki na železnici Belgrano.

Ministrstvo za prosveto od časa do časa povabi na obisk v prestolnico večje skupine dijaštva iz notranjosti republike, srednješolsko mladino v Capitalu pa pošilja na obisk v posamezne province. Ministrstvo hoče s tem doseči, da bo mladina lahko spoznala lepote svoje domovine.

Živalski vrst v Capitalu bo od 1. novembra t. l. do 28. februarja 1950. odprt dnevno od 8. — 12. ure dop. in od 15. — 19. ure pop.

V Rafaeli je pri zadnjih avtomobilskih dirkah zdrčalo vozilo dirkača Itala Bizia med občinstvo. Deset ljudi je bilo ubitih. Poškodbam je podlegel tudi dirkač.

V Cordobi je pred dnevi začela obratovati prva velika argentinska tovarna za izdelovanje železniških tračnic. Pri slovesnosti je bil navzoč tudi prometni minister podpolkovnik Juan F. Castro.

V provinciji Mendoza je toča dne 17. oktobra povzročila precejšnjo škodo po vinogradih in sadovjakihi.

(Nadaljevanje s 1. strani)

GLAVNI EKSPONENT AMERIŠKE PROTIKOMUNISTIČNE BORBE V BEOGRADU

Komaj je bilo mimo glasovanje v UNO, so listi v obliki, ki nikdar ne spremlja imenovanja kakega diplomata na odgovorne mesto, objavili, da bo za novega ameriškega veleposlanika v Beogradu imenovan Alen, zelo spretan diplomat, ki velja za strokovnjaka borbe in propagande proti komunizmu. Alen je bil tisti, ki je bil glavni sodelavec Forsterja Dullesa med vojno v Švici; on je bil tisti, ki je bil ameriški veleposlanik v Perziji v tistih časih, ko se sovjeti niso marali umakniti iz Azerbejdžana. Delal je tako spretno, da sovjeti niso mogli izigrati določb dogovorov in pakta UNO in so se morali umakniti iz Perzije. Ko se je vrnil v USA, je kmalu postal eden vodilnih uradnikov državnega tajništva in organizator radijske propagande "Voice of America", to je tiste radijske propagande, ki je v glavnem naperjena proti komunistični propagandi v Rusiji in v Evropi. Ko so sovjeti objavili svojo listo sodobnih "vojnih zločincev", je bil Dulles vojni zločinec štev. 1, Allen pa takoj na častnem mestu s številko 2.

ZAPLETI VEČJEGA OBSEGA ŠE PRIDEJO

Toda sovjetska vlada vozi naprej svoje vojske na Madžarsko in na Poljsko. Tako pravijo poročila, da je prišlo na Poljsko 85.000 mož rdeče vojske, več desetisoč pa tudi na Madžarsko in v Romunijo. Tokrat pravijo, da oboje velja ohraniti reda v teh državah, ker so Titovi agentje baje prišli tako daleč, da bi lahko vrgli z oblasti moskovske režime v teh državah. — Iz Moskve so tu-

Z ljubeznijo in vdanostjo sprejemajo Slovenci svojega škofa

PREVZVIŠENI MED SLOVENC V RAMOS MEJIA

Tudi Slovenci, ki živimo v Ramos Mejia, smo imeli v torek, 18. oktobra, lep praznični dan. V svoji sredi smo lahko pozdravili svojega škofa prevzv. g. dr. Rožmana. Glavni sprejem je bil pred cerkvijo. Domačini so prostrani trg pred cerkvijo okrasili z argentinskimi zastavami. Kmalu po šesti uri zvečer so se pred cerkvijo začeli zbirati slovenski verniki. Prihajali so od vseh strani. Od Liniersa do La Reje, od San Justa do Hurlingham. Navzočih je pa bilo tudi precej starih slovenskih naseljencev in tudi argentinskih vernikov.

Prevzvišenega je prvi pozdravil č. g. Janez Kalan, kaplan v Ramos Mejia, za njim pa g. Franc Korošec, predsednik Slov. izseljeniškega odra v imenu zbrane množice. Ob vhodu v cerkev je sprejel prevzvišenega domači župnik č. g. p. Grondona ter ga med zvonjenjem zvonov in slovenskim petjem spremljal po okrašenih in razkošno razsvetljenih cerkvi h glavnemu oltarju. Po končani pesmi "Ti si, Peter, skala..." je spregovoril prevzvišeni. Zahvalil se je vsem za prisrčen sprejem, nato je pa poudarjal zlasti dve stvari: "Zatekajte se, kakor doslej, tudi v bodoče k Mariji. V cerkvi Karmeličanske Matere božje, v kateri se zbirate vsako nedeljo k sv. maši, imate tudi Brezjansko Marijo. Če ne boste zapustili vi nje, tudi ona vas ne bo." Vernike je tudi rotil, naj v novih razmerah ne pozabijo dobrin, ki so jih prinesli s seboj in zaradi katerih so morali zapustiti svoje domove.

Po govoru je prevzvišeni podelil vsem svoj blagoslov. Sledile so litanije Matere božje in blagoslov z Najsvetejšim, nakar je vsa cerkev zapela "Marija, skoz življenje".

Po obisku domačega g. župnika v župnišču se je prevzvišeni odpeljal v stanovanjsko hišo v ulici Necochea, v kateri stanuje veliko slovenskih družin. Tu ga je pozdravila ga. Marija Urbanija, otroci so mu izročili šopek, pevci so pa pod vodstvom g. Janka Zakrajška zapeli nekaj narodnih pesmi. Kakor dobri oče se je prevzvišeni pogovarjal na vrtu s posamezniki in stopil tudi v vse sobe. Vsi stanovalci te hiše so bili zelo počaščeni, ko se je prevzvišeni zadržal med njimi tudi na večerji, nakar se je podal na obisk še v ulico Alvarado 350, kjer je tudi močno slovensko zbirališče. Kakor povsod drugod, so tudi tam prevzvišenega lepo sprejeli in ga prisrčno pozdravili.

OBISK škofa g. dr. Rožmana v SAN MARTINU

Teden dni so se Slovenci v San Martinu pripravljali, da dostojno sprejmejo

in pozdravijo svojega nadpastirja. Končno je le prišla težko pričakovana sredo, 19. oktobra, na katero je bil napovedan visoki obisk. Vreme ni bilo ravno najboljše, toda v srcih šmartinskih Slovencev pa je bilo najlepše razpoloženje.

Že pred napovedano uro se je pred cerkvijo zbrala velika množica Slovencev, ki bivajo v veliki sanmartinski fari. Pa ne samo sanmartinski farani, tudi od drugod je prišlo veliko novo naseljenih Slovencev. Prihitelo je pa tudi precej Slovencev, ki so že pred leti prišli v Argentino.

Prevzvišeni se je pripeljal okoli tri četrt na 19. uro V pozdrav so mu zaurili navdušeni živijo klici. Našega nadpastirja je sprejel slovenski duhovnik v San Martinu g. svetnik Škulj, ki je prevzvišenemu takoj predstavil domačega župnika č. g. dr. Clovisa.

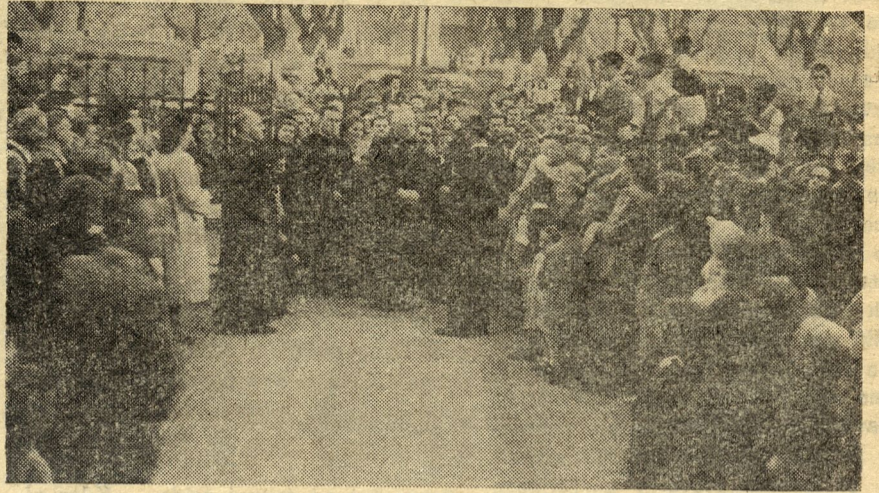
V imenu Slovencev, ki živijo v tej fari je škofa g. dr. Rožmana pozdravil g. Kržič Ludvik, biv. župan. V imenu slovenskih fantov je izrekel škofu prisrčno dobrodošlico Langus Janez, v imenu šmartinskih deklet gđ. Majda Hrenova, v imenu Elizabetne konference v San Martinu gđ. Malči Mežanova, v imenu šmartinskih slovenskih otrok pa Marjetka Brodnikova.

Domači g. župnik dr. Clovis je zatem prevzvišenega povedel v lepo okrašeno in razsvetljeno cerkev. Pevski zbor je zapel škofu v pozdrav lepo Marijino pesem.

Izpred glavnega oltarja je prevzvišenega pozdravil g. svetnik Škulj najprej z latinskim, nato pa s slovenskim nagovorom. Prevzvišeni se je podal na prižnico in je imel na številne slovenske vernike globok verski nagovor, opominjajoč jih, naj ostanejo zvesti tistim izročilom, zaradi katerih so morali zapustiti domovino.

Po lavretanskih litanijah so se slovenski verniki s škofom podali v dvorano Katoliške akcije. Tu je prevzvišenega pozdravila s priložnostno pesmijo Marjetka Smersujeva. Prevzvišeni se je pomešal med ljudi in se z njimi prisrčno pogovarjal. Posebno je bil vesel tudi lepe skupine starih slovenskih naseljencev, med katerimi se je zadržal dalj časa in se z njimi pomenkoval.

Slovenci v San Martinu so želeli svojega škofa popeljati tudi na svoje domove. Tej želji pa žal ni bilo mogoče ugoditi, ker je prevzvišenega v župnišču pri sv. Juliji že pričakoval sanluiski škof prevzv. Dr. Emilio di Pasquo, ki je v svojo škofijo sprejel slovenske bogoslovce in njihove profesorje. Zato se je naš škof ljubeznivo poslovil od vseh ter je ob tri četrt na deveto uro zapustil San Martin.

Prevzvišeni ob prihodu pred farno cerkev v Ramos Mejia. Argentinski verniki so našemu škofu v pozdrav okrasili park pred cerkvijo z mlaji. Slovenci so pa v zvoniku veselo potrkavali.

MED ROJAKI NA AVELLANEDI

13 let se že zbirajo Slovenci tamkaj k svoji službi božji. Marsikak vesel dogodek so že doživeli, marsikakega duhovnika rojaka so že pozdravili, zato je pač razumljivo da so se razveselili visokega obiska našega ljubljenskega škofa in ga željno pričakovali.

V petek 21. oktobra je bila od 21 uri kar polna kapela. Točno ob napovedani uri je prišel pričakovani gost v spremstvu gg. Hladnika, Slapšaka in Oreharja. Rojaki so takoj napravili špalir. Pristopila je gospodična Ema Šerugova, ki je prevzvišenemu poklonila šopek rdečih nadeljnov in ga pozdravila s sledečimi besedami!

Sprejmite ta šopek kot izraz hvaležnosti Slovencev Prekmurcev in vseh rojakov, kateri se zbiramo na Avellanedi že 13 let. Pred 13 leti smo z ljubeznijo sprejeli gospoda Hladnika, katerega ste nam Vi, prevzvišeni, poslali, da bo skrbel za naše dušne potrebe. Marsikaterega duhovnika smo potem že pozdravili tukaj in bili srečni ob priliki vsakega obiska slovenskega duhovnika.

Največja čast pa je za naš vse, da ste tudi Vi prevzvišeni prišli do nas, da vidite kje se zbiramo, in da nam poveš očetovsko besedo za našo dušno korist in za potrditev naše slov. skupnosti.

Mnogo bridkih ur ste doživili v teh zadnjih letih. Naj Vam bo v tolažbo zaveš, da smo Slovenci na Avellanedi, čeprav tako daleč od doma, vedno trdno verovali, da je vse laž in hudobija, kar so čez Vas in slovensko duhovščino govorili in pisali.

Danes pa smo ponosni nato, da smo Prekmurci ves čas stanovitno stali na strani resnične pravice in svobode našega naroda.

Skromni smo, zato je tudi naša proslava skromna, a naj bo iskren izraz naše hvaležnosti in ljubezni.

Bog in Marija naj vas blagoslavjata in naša molitev vas bo podpirala na vaših nadaljnjih potih.

Prosimo pa še to, da imejte vedno v ljubeznjivi skrbi avežanedske Slovence in tudi vse Prekmurce, kateri živijo po drugih deželah. Bog vas živi med nami.

Takoj nato je bila cerkvena slovesnost. Najprej je prevzvišeni v toplem nagovoru opozarjal vernike na temelje, na katerih mora stati naša vera: ljubezen do Jezusa, Marije in molitev.

Nato so bile litanije in blagoslov, nakar je vsa zbrana množica stopila v bližnji salon, kjer je prevzvišeni radostno pozdravljaval stare in nove Slovence, ki se na Avellanedi zbirajo. Do solz je bila ganjena mamica Marija Mihelič,

doma iz Ljutomera, star 86 let, ko je mogla poljubiti prstan slovenskemu škofu v daljini Argentini, kjer živi že čez 40 let. Med kramljanjem in prigrizkom, katerega so pripravili naši dobri Prekmurci, je ura kar prehitro tekla, a treba je bilo hiteti, kajti prevzvišeni je moral upoštevati, da se bo naslednje jutro moral zgodaj podati na pot v Cordobo.

ŠKOF G. DR. ROŽMAN NA KONFERENCI PRI NUNCIJU

Med svojim dosedanjim bivanjem v Buenos Airesu se je prevzvišeni prvič sestel s sanluiskim škofom prevzv. Dr. di Pasquo v sredo, dne 19. oktobra zvečer v župnišču pri sv. Juliji. Prevzvišenega sta se dalj časa pogovarjala o vseh zadevah, ki se nanašajo na slovenske bogoslovce in njihove g. profesorje v San Luisu.

Naslednjega dne, v četrtek, 22. oktobra, pa je bil prevzvišeni znova pri apostolskem nunciju ter se je udeležil konference, na kateri je bilo v vsem šest škofov.

V soboto 22. oktobra zjutraj je pa s svojim spremstvom odšel na pot v Cordobo, San Luis in Mendoza, odkoder se bo zopet vrnil v Capital. Po krajšem odmoru se bo prevzvišeni nato s svojim spremstvom podal na pot v južne argentinske province ter bo tam obiskal slovenske naselbine.

PREVZVIŠENI MED ROJAKI V ROSARIJU

Bivanje našega škofa v Argentini je časovno precej omejeno, zato ni mogoče, da bi obiskal prav vse kraje v obširni republiki, kjer žive naši rojaki. Tako je moral odpasti tudi obisk drugemu največjemu mestu v Argentini Rosariju, kjer tudi živi nekaj naših ljudi. Slovenci v Rosario so pa vendar imeli priliko, da so škofa pozdravili med njegovo vožnjo v Cordobo. V soboto, 22. oktobra se je na postaji zbrala kar močna slovenska skupina.

Ko je Serrano privozil na postajo so prevzvišenega stopili vsi novodošli Slovenci, nekaj staronaseljencev in slovenske šolske sestre ter so prevzvišenega prisrčno pozdravili. Vsi so obžalovali, da se ne more zadržati več časa med njimi. Naš škof se je z vsemi pomenkoval in se zanimal za njihove razmere. Ko je vlak nadaljeval svojo pot so mu vsi dolgo mahali v slovo.

Vsi sodelavci Svobodne Slovenije se zelo trudijo, da list lahko izhaja tono in v redu. Stori, dragi prijatelj, tudi Ti svoje in poravnaj naročnino takoj, če te ga še nisi storil.

Prevzvišeni med Slovenci v Ciudadeli. Med njimi je tudi domači župnik č. g. Elizalde.

OD WOLFA DO VOVKA

Škof Wolf (po slovensko "Vovk") je bil ljubljanski škof v prvi polovici prejšnjega stoletja. Škof Vovk pa je sedanji pomožni škof ljubljanski in namestnik škofa dr. Rožmana. Od "Wolfa do Vovka" pomeni torej dobrih sto let duhovnega življenja ljubljanske škofije, spremembo časa, kakor jo najbolj nazorno izpričujejo dva velika pisatelja na obeh časovnih koncih: francoski pisatelj Charles Nodier in slovenski Narte Velikonja. Nodier, ki je bil pod francosko zasedbo v Ljubljani je napisal o kranjskih Slovencih: "Bilo je to ljudstvo brez morilcev, brez tatov, brez slabih ljudi... mogel si, kakor pravi beneški pregovor, to pokrajino prepotovati z denarjem na dlani. Bil je narod, ki smo ga morali šele učiti uporabljati ključavnice in zapah, ki pa je z neomajljivo neustrašenostjo odklonil giljotino... je trezen, pobožen, gostoljuben in zmeren v svojih nagnenjih... revolucija, politična vrenja ali celo hipni neredi so tu neznani... v Ljubljani se po cela leta ne čuje o zločinih... toda izobraženi so v vseh vprašanjih, ki se tičejo prave sreče in slave narodov..."

Sploh: najboljša družba dobrih ljudi, ki jih je Bog postavil na zemljo..." in dodal je še kot tujec: "Sredi njih bi si želel umreti." Na drugem — sedanjem koncu — pa piše slovenski pisatelj Narte Velikonja: "Žive so metali v ogenj... Če pomeni svoboda naroda to, da se sme moriti... nekaznovano streljati... zažigati slovenske vasi, kakor bi šlo za praznične kresove... da vaše barabe in delomrznosti more dobrotnike... more človeka, ki so pri njem našli rožni venec... potem te svobode ne maram! Z zločinci nimam nič skupnega, kajti zločina ne maram. S sedanjimi zločinci, ki so spremenili Finžgarjev stavek "Bogu otroci, domovini sinovi, nikomur hlapci!" v sramotno geslo: "Bogu neizprosni sovražniki, v domovini morilci, roparji, požigalci, komunističnih kriminalnih zločincev hlapci!", s temi zločinci nimam nič skupnega! in kot Slovenec doda še: "Zame bi bilo nedopovedljivo grozno gledati, da so tisti na oblasti, ki so priklicali nad naš narod tako nesrečo, ki je ne bodo mogla popraviti tri pokolenja... Med menoj in njimi je samo smrt!" Tujec iz časa tik pred škofom Wolfom bi hotel zaradi moralnega zdravja živeti med takim narodom in biti še mrtev med njimi, Slovenec pa od groze nad strahotno moralno pokvarjenostjo tik pred nastopom škofa Vovka noče živeti med lastnim narodom in bi bil rad že mrtev. (In nevi oblastniki, "malikovalci zločina" so mu to željo izpolnili in ga kot prvega v svoji "svobodi" ubili.)

Vsi slovenski škofje "od Wolfa do Vovka" pa so stali na straži in svarili narod pred pokvarjenostjo, kamor ga je pehal brezbožni čas, ter kazali rešilno pot iz zmede dobe v pravo zemsko in nadzemsko srečo Slovencev.

Škof Baraga je bil kmalu po revoluciji leta 1830 v Parizu in pisal od tam: "Tu ni videti nič drugega kakor zaničevanje vsega in božjega ter brezumno hlepenje po svobodi, katero pa po nesrečni zmedi pojmov vidijo le v tem, da se naj človek oprosti vsega, kar bi blagodejno brzdalo njegovo voljo, ki je tako izkvarjena in k zlemu nagnjena. Postavil se je proti svobodi v zločinstvu, še preden je bil znan in obsojen sistem, ki tak zločin utemeljuje in si ga postavlja za svojo metodo, in se imenuje komunizem. Tega je papež Pij IX. obsodil že leta 1846. kot "kužno zmotno... brezbožni in že naravnemu pravu skrajno nasprotni nauk... ki bi do temeljev porušil, ko bi se uveljavil, vsa

prava, ustanove, lastnine in človeško družbo samo." (De pluribus).

Ko se je pri nas dve leti pozneje "v pomladi narodov" 1848 pojavil tudi anarhistični in brezbožni element, ki je požgal izanski grad in napravil 'mačjo godbo' škofu Wolfu, so bile napisane ob tej priliki besede: "Gorje svetu zaradi radikalizma, komunizma in ateizma, ki sedaj vlada, duhovnike preganja in gradove požiga! (župnik Blaznik v dnevniku!)"

Prav ob tem času revolucije je pisal škof Slomšek: "Glejte Slovenci, na brvi smo!... Imate jih veliko, ki vam roke podajajo, ki so vas poprej kleli in zaničevali... zdaj pa vas hvalijo in se vam sladakajo... Glejte, da vas ne goljufajo... Varujte se posvetnih sleparjev... Prava luč od zgoraj pride... Kdor nima vere, nima Boga, tak tudi vaš zvest prijatelj ni bil in tudi ne bo!... Slovensko ljudstvo, kaj te je omamilo, da sovražiš tiste, ki te ljubijo (to je — duhovnike) in ljubiš one, ki te pogosto sovražijo?... Sovražen človek je to storil..." Škof Slomšek, tak narodni buditelj, je tedaj izključil celo nekaj slovenskih bogoslovcev iz celovškega semenišča, ker so se preveč ogrevali za nove ideje revolucionarnega leta, in je pozneje zapisal še te jasne besede: "...iz navadne beračije domačih in tujih ciganov (misli: potepuhov, postopačev) raseje laži, krive in prazne vere, nam tatovi in roparji zore, ki jim je — komunisti ime!" Kako dobro je označil bistvo komunizma kot laž, krivo vero in zločin in se postavil proti njim sredi osvobodilnega boja leta 1848!

Škof Missia, prvi slovenski kardinal, je organiziral slovenski narod proti tem silam, ki se vale z brezbožstvom nad slovenski narod; zato je sklical prvi slovenski katoliški shod leta 1892, ki je postavil trdne temelje duhovnega odpora s pojačitvijo katoliške aktivnosti na verskem, filozofskem in socialnem področju. Iz tega je pod njegovim vplivom zrasel J. E. Krek, ki je napovedal tedaj socialno revolucijo, če je ne bomo preprečili s svojim krščanskim delom: "Nasičen že zrak je grozilnih snovi — o čujmo, še preden vihar se zbuji! Že gledam grozo prihodnjega dne..." in tu je vizija revolucije v deklamaciji, postavljeni na čelu 1. katoliškega shoda!

Škof Mahnič, ki je na filozofskem in verskem poprišču vodil odporno gibanje katoličanov, je zapisal natančno isto diagnozo: "Liberalizem umira... Za njim bo prišla vrsta na socializem; prej pa mora priti do političnih in socialnih prevratov... Malikovalci zlatega teleta so zakrivili socialno vprašanje in Bog jih bo sodil. Sodba se bo vršila v obliki socialdemokratske revolucije, kazni bo — socialdemokratska revolucija." (Komunistična stranka je samo radikalna veja Marksove "socialdemokracije"). Pod vplivom Mahniča je pisatelj Ivan Pregelj v revolucionarnem letu 1918 napisal tedanjim "Orlom", slovenskim fantom: "Glejte jo, prihaja! Revolucija prihaja! Kakšna? Revolucija... Živeli jo bomo, morda preživeli... Kakšno bo naše zdravje prihodnjih dni? Tisto, kar je bilo zdravje naših očetov: Slovenci so iskali in so imeli zdravnika v papežu in katoličanstvu, ki ju je duh svetovne vojne zavrgel. Samo Slovenci-katoliki bodo brez škode prestali vihar, ki prihaja..." Sledil je res prvi poskus take revolucije pri nas: Zaloška cesta 1920, pa je bil tedaj zatrt.

Tedaj je prišla okrožnica papeža Pija XI. o brezbožnem komunizmu Divini Redemptoris leta 1929, ki je postavila

odpor proti temu valu na trdna tla večne skale.

Škof Jeglič je tik pred smrtjo že govoril iz nje, ko je 1937. prerokoval: "Živimo v velikih časih. Naš čas je velik, ker dela veliko hudobijo, ker nam dela mučence in nam daje velike može. Satan ima že svojo fronto, pa tudi Kristus jo ima. Ostanimo zvesti katoliški Cerkvi. Tako bomo veliki dočkali velike čase." (Zanimivo je, da je to Jegličovo oporoko zapisal na papir za njim stoječi pisatelj Narte Velikonja, ki ga je pospremil na celjski tabor!)

V tak čas je stopil škof dr. Rožman in prevzel dediščino škofa Wolfa, Barage, Slomška, Mahniča in Jegliča in sklical leta 1939 Mednarodni kongres Kristusa Kralja v Ljubljano. Na tem kongresu je kardinal Hlond pribil "nezlomljivo slovensko katoliško tradicijo" in čestital zanjo "gorečemu škofu Rožmanu in njegovi duhovščini."

Jezuit p. Pellegrini pa je označil slovenske škofo z besedo "najbolj zveste sinove Rima, ki so v stoletjih najhujših bojov ohranili Cerkev in vero v časti in se dostikrat z lastnim telesom z našo skupno vero, t. j. krščanstvom postavili v bran na tri ali štiri strani obenem."

In prav škof Rožman je bil tisti škof, ki mu je bilo usojeno, da se je v nastali revoluciji (1941—1945) postavil v bran za čast vere na tri in štiri strani obenem in to s svojim lastnim telesom, da zavre čas, o katerem je rekel papež Pij XII. da "vali sile sem, ki naj zažgo boj med dvema nasprotnima si taboroma: za Kristusa ali proti Kristusu, za Njegovu Cerkev, ali proti Njegovi Cerkvi." (1946.)

Hotel sem s tem člankom povedati samo to: vsi slovenski škofje so se v zadnjih sto letih postavili proti komunizmu in brezbožstvu v revoluciji in vsi brez izjeme bi v revoluciji tako delali kot škof Rožman. Saj drugače katoliški škof delati ne more, če hoče biti katoliški in zvest papežu in krščanskemu nauku. Hoteli so odvrniti od naroda zločin! Vse drugo je laž in prevara. Vsakega teh škofov bi komunisti kamenjali, pa naj bi to bil Wolf, ali Baraga ali Slomšek ali Mahnič ali Jeglič... pa naj bo to Rožman, ali Stepinec ali Mindszenty ali Beran, dachauski jetnik... Boj "OF" se ni začel z zasedbo Slovenije po okupatorjih, sto let prej je trajal že pod drugim imenom in se ni končal z uničenjem okupatorjev v letu 1945, ker ni bil proti njim namenjen: namenjen je bil slovenski katoliški tradiciji in njej velja še zdaj v Rožmanovi škofiji pod upravo pomožnega škofa Vovka. Škof Rožman se je pokazal vrednega

naslednika svetniških in velikih škofov, postavil je tistega "velikega moža", kot ga je napovedal njegov prednik škof Jeglič in lahko je po nesramni, lažnivi obsodbi, ki so jo 1946 teatrsko vprizorili komunisti v Ljubljani zapisal tele besede: "Odkrito priznam, da sem gledal v ateističnem komunizmu čisto v smislu enciklike Divini Redemptoris največjo nevarnost za krščansko vero in krščansko življenje svojega naroda, nevarnost za časno in večno srečo, kakršna še ni grozila doslej nikoli v tisočtristoletni zgodovini naroda. Zato sem smatral za svojo dolžnost, da vernike podučim o resnosti te nevarnosti. To svojo dolžnost sem vršil kljub nevarnosti, da se bo s komunistične strani marsikako moje dejanje tolmačilo kot kolaboracija z okupatorjem. Če danes vse to pred Bogom preišlujem, moram priti samo do sklepa: če bi bilo treba, bi drugič v glavnih potezah delal spet isto. To je moj zločin, zaradi katerega sem moral biti obsojen."

"Zločin" v očeh komunističnih zločincev je, da je bil slovenski katoliški škof po tradiciji največjih slovenskih škofov in se je trudil, da bi preprečil tisti strahotni moralni padec, kot sta ga za zadnjih stopetdeset let označila spredaj omenjena velika pisatelja. To razdoblje od "Vovka do Vovka" je razdoblje pripravljajoče se revolucije in njene dozoritve v letih Rožmanovega škofovanja, je priprava za njegovo odločno zgodovinsko veliko kretnjo, ki je dobila že prvo svetovno potrdilo pravega postopka v letošnji papeževi buli, ki odločno in jasno odgovarja na osnovno vprašanje vsega Rožmanovega škofovskega delovanja:

"Ali je dovoljeno dati svoja imena ali nuditi svojo pomoč komunističnim organizacijam? — Ne!"

In ta odločni "Ne" je istočasno najbolj potrdilni odgovor: "Da!" za pravilnost škofovega postopka. In smo veseli, da je prav naš ljubljanski škof bil tako odločen že pred desetimi leti, kot mora biti danes vsak katoliški škof, in najbolj zato da je zdaj — med nami!

Kljub zelo visokim tiskarniškim stroškom nismo zvišali naročnine za Svobodno Slovenijo. Prosimo pa vse naročnike, da poleg naročnine prispevajo vsaj nekaj pesov za tiskovni sklad. Podprite naše prizadevanje!

Na razpolago imamo še nekaj izvodov slavnostne številke "Svobodne Slovenije" v čast prihoda našega škofa g. Dr. Rožmana v Argentino. Naj ne bo nobene našega človeka, ki bi bil brez nje. To mu bo pozneje najlepši spomin na praznične dneve, ki smo jih preživeli skupno s svojim škofom v Argentini.

Prevzvišeni na obisku slovenskih družin v ulici Necochea v Ramos Mejia. Svojega škofa so pozdravili s cvetjem in pesnijo.

Odmevi škofovega prihoda v argentinskem tisku

Prihod škofa g. dr. G. Rožmana med svoje vernike v Argentino ni ostal neopažen v tuk. tisku. Že nekaj dni prej je nemško pisana "Freie Presse" napovedala njegov prihod in tudi navedla, da je bil naš škof prvi škof, ki se je z vso odločnostjo zoperstavil rdečemu komunizmu.

V svoji petkovi številki z dne 14. t. m. je list "Prensa" objavil krajše sporočilo o prihodu prevzvišenega in je zlasti poudaril, da je vse delovanje škofa g. dr. Rožmana v času druge svetovne vojne bilo usmerjeno v obrambo demokratičnih svoboščin našega naroda in da ga je titovo vojaško sodišče kot svojega neizprosnega nasprotnika kot prvega obsodilo na ječo. V svojem poročilu o škofovem prihodu "Prensa" tudi navaja, da se je prevzvišeni zadnja štiri leta mudil s svojimi rojaki-begunci v Avstriji in da je stalni predsednik Mednarodnih kongresov Kristusa Kralja in izdajatelj mednarodne revije "Regnum Christi". Svojo novico o škofovem prihodu zaključuje "Prensa" s sporočilom, da bo škofu v pozdrav slovenska imigrantska skupina v Argentini priredila pozdravno akademijo in da bo škof opravil slovesno sv. mašo dne, 17. oktobra v cerkvi San Carlos.

S posebnim člankom se je prevzvišenemu oddolžil katoliški dnevnik "El Pueblo" prav tako 14. oktobra. Pod velikim naslovom je objavil vest, da se mudi v Buenos Airesu Eksc. Msgr. dr. Gregorij Rožman. V svojem dvokolonskem pozdravnem članku našemu prevzvišenemu navaja "El Pueblo" med drugim tudi to-le: "Bil je prvi škof, ki se je z vso odločnostjo uprl temu, da bi katoliki sedelovali s komunisti v njihovi akciji v Vzhodni Evropi v času druge svetovne vojne. Ko je škof dr. Rožman zaradi nesrečnih posledic dogovora v Jalti zapustil ob koncu druge svetovne vojne svoj prestolniški kraj in svoj domovino, se je umaknil z ostalimi protikomunističnimi demokrat s k i m i predstavniki v tujino in se naselil v Avstriji, ga je titovo sodišče obsodilo kot "vojnega zločinca" na 18 let zapora, potem, ko so mu že ves čas grozili, da bo končal na vešalih".

Poseben poudarek je "El Pueblo" dal dejstvu, da je naš škof "še nadalje aktiven ljubljanski škof". To mu je še posebej poudaril sam Sv. Oče, ko mu je za dvajsetletnico škofovanja, ki jo praznuje letos, poslal posebno pozdravno pismo, v katerem mu sporoča, da moli k Bogu, da bi škofa še nadalje razsvetljeval in utrjeval njegovo odločnost, tolikokrat postavljeno na preizkušnjo."

Ker je prejšnjega dne prevzvišeni obiskal uredniške prostore dnevnika "El Pueblo" prinaša list tudi posnetek s tega obiska, navajajoč, da so v spremstvu prevzvišenega bili njegov potni spremljevalec č. g. Jule Slapšak, Anton Orehar ter župnik sv. Julije č. g. Figallo, pri katerem se prevzvišeni mudi kot njegov gost.

14. oktobra je prinesla daljši članek o škofovem prihodu tudi "Critica" z velikim naslovom o prihodu škofa ter podnaslovom: "Zapustil je ljubljansko škofijo, ko je Jugoslavija padla pod oblast maršala Tita". Debelo tiskano prinaša "Critica" nato naslednji tekst: "Msgr. Rožman se od včeraj mudi v našem mestu. Ni se še razkidal dim različnih mnenj, ki jih njegovo ime vzbuja. Za tisoče iz domovine iztrganih slovenskih beguncev, je simbol odpora krščanskih narodov proti verskemu preganjanju; njegovo bivanje v tujini pa je v odnosu do sedaj vladajočega reži-

ma v Jugoslaviji pripisovati političnim razlogom. "Navajajoč dejstvo, da je bil on prvi škof, ki se je uprl sodelovanju s komunizmom in poudarjajoč zadovoljstvo, ki ga je občutil ob prejemu najnovejšega pisma Sv. Očeta ob priliki dvajsetletnice škofovstva, poudarja "Critica" zlasti zgodovinsko dejstvo, da je bil naš škof prvi škof, ki je bil obsojen od sodišč "ljudskih demokratij" za železnim zastorom. Bila je, tako pravi ta list, obsodba škofa Rožmana uvod v proces proti primasu Jugoslavije Msgr. Stepincu.

Svoj daljši članek zaključuje "Critica" s sporočilom, da je prevzvišeni prišel v Buenos Aires in v Argentino na obisk k 6000 svojim vernikom, ki so se tu naselili po letu 1947 in k vsem drugim slovenskim rojakom. List tudi navaja, da bo prevzvišeni obiskal vse svoje rojake v krajih Cordoba, San Luis, Mendoza, Mar del Plata in Comodoro Rivadavia.

Svoje poročilo zaključuje "Critica" z obvestilom o akademiji v pozdrav škofu in njegovi pontifikalni maši.

Posebno presenečenje je svojim bralcem, prav tako pa tudi našim rojakom, pripravil list "Noticias Graficas", ki je večji članek o škofovem prihodu okrasil z lepim posnetkom Ljubljane in je sliki dodal tekst, v katerem pravi, da je to prestolniško mesto škofa Rožmana, kraj za "železno zaveso", ki ga je prevzvišeni moral zapustiti.

V članku so "Noticias Graficas" poudarile v bistvu iste točke, kot jih je zjutraj objavil "El Pueblo". Svojemu članku so "Noticias Graficas" dodale tudi celoten spored pesmi pri pontifikalni maši prevzvišenega ter tudi napovedale pozdravno akademijo slovenskih naseljencev v Argentini na čast ljubljanskemu škofu.

Z velikim naslovom "Prišel se je zahvalit za pomoč, izkazano slovenskim neseljencem - beguncem škof Msgr. Rožman" so našemu škofu v pozdrav napisali tudi lep članek v "Clarinu" ter članek olepšali z njegovo sliko. Poudarjajoč njegovo odločno borbena stališče proti brezbožnemu komunizmu in navajajoč njegovo obsodbo s strani titovskega sodišča je "Clarín" zlasti pouda-

Škof g. Dr. Rožman med odborniki Slov. kat. akad. starešinstva v Buenos Airesu

ril vlogo misijonarja, ki jo sedaj prevzvišeni vrši med svojimi rojaki, raztresenimi po vsem svetu. V svojstvu škofa-misijonarja je tudi prišel med svoje rojake v Argentino, kjer bo vse obiskal; prišel pa je tudi, da se zahvali na vseh merodajnih mestih za vso veliko pomoč, ki so jo slovenskim naseljencem, došlim po letu 1947 izkazale tukajšnje oblasti, ko so jih tako gosto-

ljubno sprejele.

Tako je veliko časopisje velemešta Buenos Aires, prestolnice Argentine, pozdravilo prihod škofa g. dr. Rožmana v Argentino in tudi ono povdarilo njegovo veliko vlogo, ko se je sredi orkana druge svetovne vojne postavil v obrambo pravic in svoboščin svojega naroda, ko je nastopil tako odločno proti sodelovanju katoličanov s komunisti.

GENERAL FRANCO NA PORTUGALSKEM

Poglavar španske države general Franco je prišel na večdnevni obisk v Lizbono, kjer mu je vlada priredila zelo slovesen sprejem. Portugalski listi odkrito pišejo, da je glavni namen tega obiska, da se zastopniki španske in portugalske vlade dogovore o načrtih za skupno obrambo. Portugalska je članica atlantske zveze, Španija pa še ni, dasi so ravno portugalski zastopniki tedaj terjali, da bi bilo nujno sodelovanje Španije, če že Portugalska vstopa v to zvezo. Toda rešitev tega vprašanja je bila odložena. Velik del portugalske zahteve po španski navzočnosti pa bo uresničen sedaj, ko bosta španska in portugalska vlada sprejeli vojaške ukrepe, ki bodo avtomatično na Španijo raztegnili tiste obveze, ki jih ima že Portugalska v atlantski zvezi.

KRALJ LEOPOLD III PRISTAL NA PLEBISCIT

Kralj Leopold III, ki živi od konca vojne v Švici v begunstvu, se je sedaj s predsednikom belgijske vlade Eskinom dogovoril o tem, kako se naj izvede plebiscit o tem, ali se vrne na belgijski prestol ali ne. Kralj je pristal na to, da se bo vrnil v Belgijo, ako se vsaj 55 odstotkov volilcev izreče zato, da se naj vrne.

Istočasno je kralj Leopold podal evropskemu ravnatelju United Pressa izjavo o tem, kako je on v letu 1940 odredil, da se je belgijska vojska brezpogojno predala Nemcem. V letu 1940 sta nato Churchill in Paul Reynaud v parlamentih podala izjavo, da je Leopold III storil to na svojo roko, nič obvestil angleško in francosko vojsko in s tem silno otežkočil položaj francoske in angleške vojske, ki sta še bili na belgijskih tleh. Toda kralj Leopold III podaja sedaj v tej izjavi svojo zgodovinsko sliko o tem, kako so se razvijali dogodki, ki so privedli do kapitulacije njegove in vse belgijske vojske.

Kralj Leopold navaja, da je on kot vrhovni poveljnik belgijske vojske teden dni pred kapitulacijo opozoril angleške in francoske vojske, kaj bo moral storiti, ako angleško in francosko poveljstvo ne izvedeta tiste protiofenzive, ki jo je obljubil francoski vrhovni poveljnik Weygand, da bi razbremenil belgijsko vojsko, ki je bila vedno bolj potisnjena proti severu. Angleška vlada je med tem že odredila, da naj se angleški ekspedicijski zbor v Evropi umika proti Dunquerqueu in reši, toda o tem niso Angleži ničesar povedali svojim belgijskim zaveznikom, ki so bili njihovo levo krilo. Leopold III je nato, popolnoma zapuščen od Angležev in Francozov kot vrhovni poveljnik belgijske vojske storil tisto, kar je moral storiti, da je rešil belgijski narod pred popolnim uničenjem. Kralj tudi pravi, da ni mogel pobegniti proč od svoje vojske, ker je s posebnim razglasom obvestil svoje vojake, da bo ostal med njimi v vseh časih in naj se zgodi karkoli. To je storil, ker so nemška letala nekaj dni prej že trosila letake z razglasom, da je kralj že pobegnil v tujino.

MSGR. FIETTA, APOSTOLSKI NUNCIJ V ARGENTINI, O MISIJSKEM POSLANSTVU NAŠEGA ŠKOFA

Prevzvišeni g. dr. Rožman je po prihodu v Argentino med drugimi visokimi cerkvenimi osebnostmi obiskal tudi tukajšnjega apostolskega nuncija Msgr. Fietta, kateremu je sporočil in pojasnil namen svojega prihoda v Argentino. Apostolskemu nunciju je že iz Vatikana znana misijonarska vnema, s katero obiskuje tako vernike, svoje škofije, kakor tudi ostale, razkropljene po vseh kontinentih. Predno se je naš škof podal v notranjost republike, mu je apostolski nuncij Msgr. Fietta poslal naslednje priporočilno pismo za vse argentinske hierarhe:

Buenos Aires, 14. oktobra 1948.

Presvetli in prevzvišeni gospod, Čast mi je predstaviti Vaši prevzvišeni Ekscelenci Monsignorja dr. Gregorija Rožmana, ljubljanskega škofa, ki potuje po Argentini, da bi stopil v stike s svojimi duhovniki in verniki, ki živijo v tej deželi.

Zalostni dogodki, ki so se odigrali v njegovi domovini, so napravili iz presvetlega Monsignorja lik, ki je vsem dobro znan in ki ga vsi spoštujejo, zato bi bila odveč vsaka beseda v njegovo pohvalo. Hočem samo pribiti dejstvo, da Sveta stolica s simpatijo spremlja apostolsko misijonarsko nalogo, ki jo Monsignor Rožman vrši s tako plemenito vnemo.

Prepričan sem, da bo ljubeznivost Vaše Ekscelence znala nakloniti uglednemu obiskovalcu najbolj bratski sprejem in vso pomoč, ki bi mu bila potrebna pri izvrševanju njegovega vzvišenega poslanstva.

Poslužujem se te izredne prilike, da morem sporočiti izraze svojega najodličnejšega spoštovanja

Vaši vzvišeni Ekscelenci
v Gospodu vdani

† JOSE FIETTA, I. r.
Apostolski nuncij.

Novice iz Slovenije

Umri so: Matevž Prevec iz Loža, Franc Jančar, uslužbenec Narodne banke Jesenice na Breznici, Stanko Dermastja v Štepanji vasi pri Ljubljani, Ivo Smrekar, poslovodja kemične tovarne "Lux" v Ljubljani, Miroslav Brajer, klepar in posestnik na Ježici, Jakob Hudomalj, rudar v p. v Zagorju, Angela Dermastja v Ljubljani, Mici Žnidar, roj. Vidali v Mengšu, Marija Božič, Tinca Posavec, Franc Sekolec, pos. in žel. v p. v Zgornji Polskavi, Celestina Frece, roj. Gardner v Stari vasi na Bizeljskem, Peter Keršič, predsednik okrožnega sodišča v p. v Podbrezjah, Ivan Uranjek, miličnik v Sv. Petru v Savinjski dolini, Ivanka Svolsjak, roj. Kavčan v Ljubljani, Ivan Frelj, v. rač. v p. v Ljubljani, Štefan Mugerle v Ljubljani, Hacin Jerca, roj. Žvan v Ljubljani, Anton Gosar v Ljubljani, Amalia Kos v Ljubljani, Franc Mikec, uslužbenec kavarne Evropa v Ljubljani, Ljudmila Petrovič v Ljubljani, Matilda Štrukelj, roj. Valand v Ljubljani, Srečko Rajner, višji gradbeni tehnik drž. žel. v Ljubljani, Jože Juha na Igu, Frančiška Žarkovič, roj. Petelinšek v Hrastniku, Frida Očko v Ljubljani, Marija Laurenčič v Ljubljani, Marija Zlaznik, roj. Krajnik v št. Vidu, ing. Stanko Šubič, umrl v Ljubljani (ponesrečil se pri delu), Franc Soklič, ključavničar v Kranju, Marija Majcen, vdova po profesorju, Slavke Turnšek, Ivan Selšek, v Ljubljani, Franc Košir v Ljubljani, Kristina Tereščenko, roj. Šturm v Užicah, Avgust Vales, prof. v p. v Zagrebu, Bogomir Lipuš, student elektrotehnike, Anton Zajc, kovaški in podkovski mojster v Mirni peči, Helena Rožič, roj. Gorenc na Kokrici, Jernej Škof, pos. v Polhovem gradu, Ivan Veržun, Franc Uranič, delovodja pri KID v p. v Srednji vasi, Marija Lojk v Ljubljani, Marija Fink, roj. Hafner v Ljubljani, Jožica Vidmar na Jesenicah, Eani Blaznik, roj. Legat v Ljubljani, Gašper Ulčar v Kamniku, Peter Gerzinič Anton Zalokar v Podgori, Veko Longo v Kranju, Mija Marinček, roj. Simonič, primarij splošne bolnišnice dr. Janko Dernovšek, Milena Klasinc v Ljubljani, Ivan Simon, orožniški stražmojster v Brežicah, France Kozlevčar iz Petrušnje vasi pri št. Vidu na Dolenjskem, Marija Božič, roj. Gale, Jože Prešern, ing. kemije v Poljčanah, Bogumil Smolej, Tinca Posavec v Ljubljani, Ciril Snoj, pos. v Savljah, Karolina Kocjan v Povirju, Ivan Maver v Lokvi, Jakob Rupnik, brzajni mojster v p. v

Ljubljani, Ivana Hercog, roj. Grilj v Ljubljani, Franjo Hmelak, pos. v Lokavcu pri Ajdovščini, Karel Cotman, poštni zvanik v p. v Ljubljani, Marija Čehovin, roj. Grile, učiteljica v p. v Begunjah, Francka Dimec v Mengšu, Elza Berglez, roj. Zajc v Celju, Valentin Janežič na Pšati, Ivo Smrekar v Ljubljani, Matilda Štrukelj, Miroslav Brajer, pos. na Ježici, Ivan Čulk, pos. v Glinjah pri Braslovčah, Jože Prešern, Janez Žvokelj v Ljubljani, Leopoldina Mole, roj. Peternel v Šmarjeti pri Novem mestu, Franc Reholz v Ljubljani, Marija Gradišar, vdova Kepic, roj. Jerreb v Trzinu, Klementina Hrovatin v Ljubljani, Justina Vozel, roj. Ahec v Ljubljani, Jurij-Igor Lukež v Ljubljani, Anton Jakopin v Ljubljani in Ljudmila Petrovič.

"Ludska pravica", glasilo komunistov v Sloveniji je nedavno objavila besedilo osnutka zakona o "ljudskih oblasteh". Komunistični tisk je važnost tega zakona in nalog "ljudskih odborov" označil s tole ugotovitvijo: "Kar je pomenilo leta 1871 v Parizu komuna, kar pomenijo v Sovjetski zvezi sovjeti, to pomenijo pri nas ljudski odbori".

Slovenski narodni gledališči v Ljubljani, opera in drama sta z novo sezono odpravili običanje vsakoletne abonmaje.

Imenovanje državnih obrtnih mojstrov v Ljubljani. Minister za komunalne zadeve komunistične vlade v Ljubljani je na podlagi določil splošnega zakona o obrtništvu imenoval prve državne obrtne mojstre v Sloveniji. Na ta položaj so bili imenovani: Cirman Stane, umetni kovaški mojster v Ljubljani, Grgurevič Nikola, čevljarški mojster v Mariboru, Grom Jože, predelovalec hranil v Ljubljani, Klinar Stanko, kleparski in instalaterski mojster v Ljubljani, Kolman Edvard, Mernik Jože, strojni ključavničarski mojster v Mariboru, Pavčič Karel, tesarski mojster v Ljubljani, Pičman Lovro, kleparski in instalaterski mojster v Ljubljani in Vavpetič Jakob, izdelovalec lesne galanterije v Ljubljani. Zasebni obrtni mojster lahko postane državni obrtni mojster, če je "pripravljen prostovoljno oddati svoj obrat državi v last". Za oddani obrat dobi bodisi cenilno vrednost obrata, izplačano v mesečnih obrokih, če se pa odpove odškodnini, se mu pa priznajo službena leta, prebita v obrti.

Vožnja po cesti iz Kranja na Jezersko je neki potnik v ljb. tisku popisal

takole: "Potnikom se je večkrat zasmilil šofer, ko je v potu svojega obraza sredi ceste" poganjal vozilo naprej. Čudimo se potrpežljivosti šoferjev, ki vozijo po cesti Kranj-Jezersko. Signalnih hup sploh ne rabijo. Že na kilometre daleč se sliši ropotanje karoserije, volan poskakuje v šoferjevih rokah kot žoga".

Ustanovitev novih ministerstev v Ljubljani. Komunistični "prezidij ljudske skupščine LR Slovenije" je 14. septembra na predlog predsednika vlade Marinka ustanovil ministrstvo za znanost in kulturo, dotedanje ministrstvo za gozdarstvo in lesno industrijo je ukinil ter iz njega osnoval dve samostojni ministrstvi. Istočasno je bil dotedanji min. za gozdarstvo in lesno in-

dustrijo Tone Fajfar postavljen za ministra za lesno industrijo. Dotedanji prosvetni minister dr. Jože Potrč je postal minister za znanost in kulturo, doted. min. za delo Ivan Regent je bil imenovan za prosvetnega ministra. O imenovanju Avšiča za ministra za gozdarstvo in Martina Greifa za ministra za delo smo pa že poročali v zadnji številki.

Tudi igrače morajo v kolektiv. Kom. min. za znanost in kulturo je razpisalo natečaj za izdelavo igrač. V natečaju je zahteva tudi po izdelavi kolektivne igrače za otroke od 3. do 7. in od 7. do 14. leta starosti.

Upravo šadiona na Dunajski cesti v Ljubljani je prevzela Uprava stadiona Fizkulture zveze Slovenije.

Slovinci v Argentini

Buenos Aires, 26. oktobra.

ŽALNA SVEČANOST

Kakor vsako leto, bo tudi letos na praznik Vseh svetnikov, dne 1. novembra, ob 16. uri žalna svečanost na Chacariti v jugoslovanski grobnici. Grobnica stoji blizu glavnega vhoda in sicer na prvi diagonali na desni. Žalnice bo zapel slovenski pevski zbor Gallus.

Vse naročnike in prijatelje Uprava Svobodne Slovenije lepo prosi: Ne ča-

kajte opomina in poravnajte naročnino do konca leta 1949. čim prej. Veliko dela in stroškov boste prihranili upravi, če boste plačali naročnino, ne da bi čakali še posebnega opozorila za to!

Vse slike, ki smo jih dosedaj objavili o škofovem obisku v Argentini, nam je dal na razpolago g. Lojze Erjavce.

Poročilo o obisku Prevzvišenega v Floridi bomo objavili v prihodnji številki.

Proza in poezija v deželi Araukancev

Bariloche, 12. oktobra.

V jezerski svet pod Andami kuka pomladansko sonce. Kolikor je bilo dežja v jeseni preveč, ga je zdaj premalo. A ker se za poljedelstvo tu doli bolj malo brigajo, se suša preveč ne čuti. Po vrtovih zalivaš, kadar je potrebno in v Nahuel Huapiju je vode dovolj.

Smuški sport je v glavnem končan. To se ne pravi, da ni več snega, samo precej daleč ga je treba iskati. Po večini pa so se novi naseljenci spravili na delo in oba zmagovalca na dolgih progah pridno krivita železo na postajah vzpenjače, ki se gradi na Catedralu. Treba je nabrati nekaj "plate", ki je hočeš nečeš podlaga vsemu. Zaslužita po \$ 3.60 na uro. Zidarji pridejo še na boljše, dobijo tudi — 5 pesov. Eden naših ljudi si je kupil svet v mestecu in gradi si zasilno barako. Dve družini sta skupno začeli s prodajalno sadja in jestvin. Delaj, delaj, to je pač Amerika.

Samo mali Dinko ne mara dosti slišati o grdi realnosti. Dela v Hotelu Catedral, a mišli mu begajo drugod: po Tronadorju in Fitz-Roy (še nepremaga nemu) po vsej tej lepoti južne Argentine in kar ne more se ločiti od "dile". Ko je Club Andino dobil povabilo, da pošavi svoje moči na preizkušnjo v Bol-

sonu, se je seveda Dinč odzval. Ni ga plašila ne dolga pot, ne divje ime gore, na kateri so se vršile tekme v smuku in slalomu in ki je obdržala svoj araukanski naziv: Piltriquitrón. Zasnajana vasica, oddaljena 120 km v južni smeri ima krasno lego in bo gotovo nekoč pomembno središče bogate province, ki bo sčasoma zrastle pod Kordiljerami.

Bertoncelj ni šel zastoj v Bolsón, to smo tudi od njega pričakovali, dasi je poslal Club Andino celo vrsto svojih najboljših smučarjev. Dinko je bil prvi in kar je še pomembnejše: za cele štiri sekunde je prispel pred Victorjem Gelainom in Ane Marie De Lai, ki sta dosegla isti čas. Za bariloške in bolsonske fante, ki so zasedli naslednja mesta — (še 12 tekmovalcev) — je seveda hud poper, da sta jih novi prišlec in tirolski deklji pustila zadaj.

Torej se bo celi zbirki "loncev", ki jih čuvava Rudi in moja malenkost v "Veneti" pridružil še eden. In "boliche" v stilu divjega zapada, v katerem so spravljeni sportne trofeje, se mi zdi kot simbol: simbol izseljenca-pionirja, ki je znal kljub trdim življenjskim prilikam nekaj doseči.

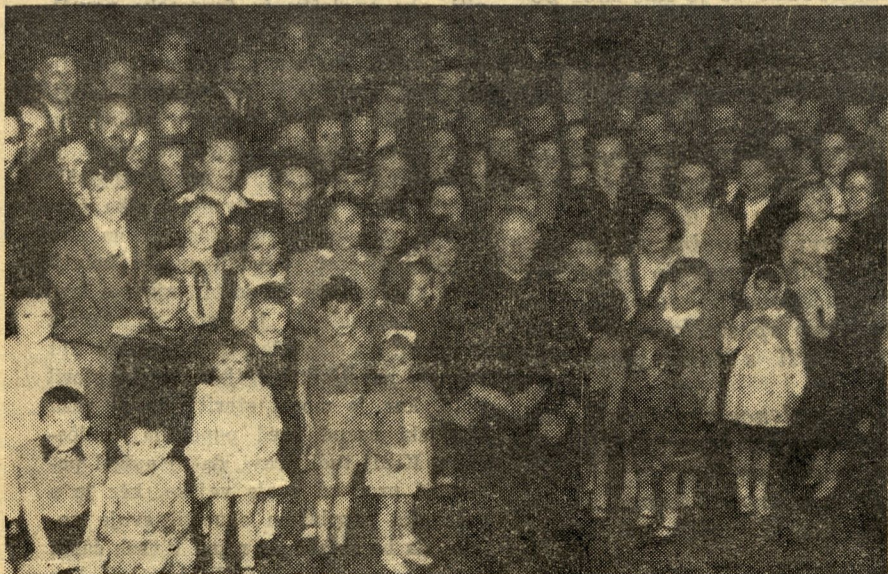
V. A.

Postavil si je že lasten dom

Iz Emigrantskega hotela v Buenos Airesu smo odšli dne 4. marca 1949 in prišli v kraj San Urbano, ki je v provinci Cordoba. Tukaj se nahajamo še sedaj in smo prav zadovoljni. V začetku je bilo seveda precej težko, pa smo z dobro voljo in potrpljenjem vse premagali in danes smo veseli, da smo tukaj.

Takoj, ko smo prišli sem, smo dobili zaposlitev v enem tukajšnjih hotelov. Lastnik je Črnogorec. Pogodili smo se in začeli z delom: jaz sem delal v mizarni, žena pa v kuhinji. Dela je bilo veliko in smo delali od 7 zjutraj do 12 ponoči. Vmes je bilo samo o poldne eno uro počitka. Videli smo, da ne bomo vzdržali in da bomo morali to službo zapustiti. Potrpeli smo en mesec. Ob mesecu smo dobili plačo: jaz 150 pesov, že-

na pa 80 pesov. Za tako veliko delo in trpljenje pa tako mala plača! Zato smo pustili tam delo in se ogledali za drugo službo. Takoj smo dobili dobre ljudi, ki so nam šli naroko. To so bili neki inženirji, ki so stanovali v tem hotelu in bili v službi pri tem podjetju, kjer tudi jaz sedaj delam. Eden od inženirjev je znal govoriti turško; ker pa tudi moja žena govori dobro turško, sta se kmalu razumela v jeziku in me je inženir takoj sprejel na delo že drugi dan. Pri podjetju, kjer delam, sem se spoznal z nekim Čehom, ki je dobro poznal mojega novega gospodarja. Ta Čeh je gospodarju natančno razložil moje razmere in opisal položaj, da sem kot begunec prišel v to deželo, da še ne znam jezika in da (Nadaljevanje na 7. strani).

Naš Prevzvišeni je velik prijatelj družin. V koliko mu le dopušča čas jih obisku je in jim podeljuje svoj nadpastirski blagoslov. Prevzvišeni, obdan od otrok in njihovih staršev na Ramon Falconu.

CHILE

Škof g. Dr. Rožman med Slovenci v Chile

Santiago de Chile, 15. oktobra.

Slovenci, ki smo v Chilah, smo se že dolgo veselili prihoda našega nadpastirja. Ni nas veliko tukaj, nekaj družin je pred kratkim prišlo — zato pa je bilo naše veselje in pričakovanje toliko večje. Dne 11. oktobra smo se zbrali na letališču v Santiago. Prišle so častite sestre, s. Vincencija s s. prednico Vincencijo. Od duhovnikov je prišel dr. Anton Trdan. Avion je imel 5 ur zamude. Ob 19, 10 zvečer je pristalo letalo in med prvimi je izstopil naš prevzvišeni v spremstvu č. g. Julija Slapšaka. Pristrčno smo se pozdravili. Bili smo ginjani, ko smo mogli po tolikih letih begunstva spet videti in govoriti s svojim nadpastirjem.

Prevzvišeni g. škof niso čutili skoro nobene utrujenosti, čeprav so bili dva dni na poti. Pol ure smo ostali v njihovi družbi, potem pa je odletel avion proti Buenos Airesu. Ob koncu so nam podelili svoj nadpastirski blagoslov.

Prevzvišenemu nadpastirju se čilski Slovenci zahvaljujemo za njegov prihod med nas in ga toplo pričakujemo, da se ustavi pri nas za dalj časa ob svojem povratku iz Argentine.

(Nadaljevanje s 6. strani)

imamo seveda velike začetne težave ter da smo brez stanovanja. Gospodar je bil razumen in sočuten z nami ter takoj pripravljen pomagati. Rekel je, če so zmožni kaj narediti, ker jim da takoj na razpolago zemljo za hišo. Dokler pa si ne bi mogli stanovanja narediti, me pa vzame pod streho, na da bi mu moral kaj plačati za to.

S tem so se začele za nas boljše razmere. Gospodar ima svojo lastno opremo — in svoje lastne kamijone. Takoj je poslal tovarni avtomobil po naše stvari ter jih pripeljal na naše novo stanovanje. Dal nam je takoj tudi ves material za zidanje in vso opeko. "Če boste po še kaj potrebovali", je rekel, "pa Vam bom še dal, samo povejte mi, kaj potrebujete. Kolikor bom mogel, Vam bom rad pomagal. Vi pa mi boste pomalem odplačevali, kolikor boste s svojim zaslužkom mogli". "Po treh mesecih smo mu vse izplačali in tako sem sedaj na svojem stanovanju in na svoji zemlji v svoji lastni hiši. Pomagala je tudi žena a tem, da je pridno pletla gospodaru ter pospravljala po njegovem dvorišču. Ko pa sem prišel z dela domov, pa je pomagala meni tudi pri zidanju, ker sem sam zidal. Hiša je sedaj moja last in mi je dal gospodar tudi tozadevno potrdilo o lastništvu. Delam še nadalje pri isti tvrdki in kar dobro zaslužim: 2.50 \$ na uro. Delamo pa 9 ur na dan.

Želim, da bi se tudi drugi moji rojaki tako opomogli in prišli počasi na svoje. Upam, da se bo to mnogim posrečilo, ker so po večini vsi pridni in varčni. Bog jim daj srečo in zdravje!

Z veseljem vedno pričakujem časopis Svobodno Slovenijo, ki mi je daje ob branju vedno prijetno razvedrilo ter me seznanja z novicami, ki jih drugače ne morem zvedeti. Prav tako sem tudi vedno vesel lista Duhovno življenje, ki me spominja, da moramo misliti tudi še na kaj drugega kakor samo na to zemsko življenje. Vesel sem, da jih dobivam in morem brati.

Vso poznane prav lepo pozdravljam, zlasti tiste, ki berejo Svobodno Slovenijo!

Alta Gracia, dne 17. okt. 1949.

Jenko Matevž in žena Jela,
Casilla 76,
Centro Urbano No. tr. 1371,

SLOVENC I P O S V E T U

A N G L I J A

Caerphilly Glam, okt. meseca

"Izgubljena" leta so še vedno eno najmučnejših vprašanj zlasti za inteligentne poklice, akademike in srednješolce, ki so si več let belili glave, da res pa pomagajo britanskemu imperiju v raznih poklicih, največ kot rudarji. Mnogi so se lotili raznih tečajev ter so povsod pokazali prav lepe uspehe, nekateri poskušajo z dopisnimi šolami, pa je spet premalo časa za pravi študij. Ker so mesta inteligenčnih poklicev v Angliji prenapolnjena, je za bodočnost tež ko kaj ukreniti. Dobro bi bilo, ako bi oni, ki imajo količkar možnost, poskrbeli vsaj za študij ter kasnejšo emigracijo preko morja, ker je večina tako mnenja, da ne bo iskala svoje bodočnosti v Angliji.

Tok novih priseljencev je čisto ustavljen.

Mnogi so se živeli v domačine in njihov način življenja ter se udeležujejo tega v cerkvi, organizaciji, klubih, zabavah itd. Na splošno imajo Slovence radi povsod, marsikje jih domačini radi vabijo v svojo družbo. Saj niso samo dobri delavci, ampak tudi dobri družabniki. V hostelih tvorijo zaključeno družbo ter se navadno prav dobro razumejo z vsemi.

V Alfordu (Lincoln) je umrl 26 letni Avgust Germič na zastrupljenju. Pokopali so ga 22. maja v Alfordu. Njegove starše so komunisti pobili maja leta 1945. V hostelu Bilsby je živel s svojim bratom ter drugimi Slovenci, ki so ga spremili na zadnji poti. Naj počiva v miru.

Dne 12. maja so odpeljali iz Mental Hospitala v bližini Cambridgea nazaj v Nemčijo Rejca Andreja.

Š P A N I J A

Zaključek študijskega tečaja slovenskih akademikov

Madrid, koncem septembra.

Na predzadnji večer zaključka študijskega tečaja slovenskih akademikov v Madridu in Barceloni, ki ga je za slovenske akademike priredila ZSKV, se je na družabnem večeru zbralo poleg slovenskih akademikov, vključenih v ZSKV, tudi mnogo predstavnikov in članov drugih narodnih skupin študirajoče mladine v Španiji. Mnogi pa, ki se družabnega večera niso udeležili, so se naslednji dan toplo pozdravili s slovenskimi akademiki, obžalujoč svojo nenavzočnost na tem večeru.

Na večer zaključka tečaja samega pa so prišli k družabni prireditvi zastopniki vseh slovenskih narodov, ki študirajo v Madridu.

Tečaj sam je zelo lepo uspel.

I T A L I J A

Novice iz Rima.

Rim, sredi oktobra.

...V Salerno odn. Bagnoliju čaka na odhod v USA, katerega napovedujejo za zadnje dni oktobra, tudi manjša grupa slovenskih beguncev, med katerimi so naslednji gg.: dr. Jure Adlešič, Spindler Jože, Jenko Janez, Antloga Mirko, Jagodic Vilko, Klevže Franc, Ferjan Filip, Sedlar Anton ter gđc. Ambrožič Nada, Zorec Tila, Željko Marija in Joža. V dosedaj zbrani skupini za odhod, ki bo prva iz Italije, je med 296 samo 56 krščenih, ostali pa so Judje.

Častita mati Terezija Hanželič, vrhovna prednica slovenskih šolskih sester, se je takoj po svoji vrnitvi iz USA podala na službeni obisk k svojim sestram v Avstriji, se tudi od tamkaj že vrnila in se odpravlja na obisk postojank v Egiptu. Tako bo v dobrem letu

obiskala vse postojanke slovenskih šolskih sester na svobodnih tleh sveta.

V USA je tudi odpotoval znani slovenski frančiškan p. Robert Mazovec, ki bo predaval na bogoslovju v Lemonu.

Msgr. Felice, nekdanji nuncij Sv. Stolice v Beogradu in tudi Slovincem dobro poznan kot velik prijatelj slovenskega naroda, je odšel na svoje novo službeno mesto v Dublin (Irska).

A V S T R I J A

Begunci se razhajajo.

Spittal, 12. oktobra.

Iz taborišča v Spittalu na Koroškem je zopet odšlo nekaj transportov naših ljudi v razne prekomorske dežele. V U. S. A. so dne 22. 9 odpotovali: Ceglar Karel, duhovnik, Škrjanc Jože, Natlačen Antonija, brivec Šener z družino.

V Avstralijo pa so odšli 28. septembra: Čeh Janez, Glavica Anton, Temišanovič Marija, Sešek Edeltraut, Skok Dušan in Klavdij, Pibernik Stanislav, Pristov Janez in Marija, Vonta Franc, družina Žakelj iz Žirov in Šubic Stan-ko.

V U.S.A. je 29. septembra odšel transport s temi rojaki: Gospodarič Ferdo, Vidmar Ivan, Vidmar Francka, Vidmar Frančiška, (hčerka) Rus Alojzij, širok Emerik in Roza, Meglen Janez, Frančiška in Štefka.

V Canado so 5. oktobra odpotovali:

Peter Alojz in Terezija, Jereb Jožefa z otrokoma Jožefo in Terezijo. Istega dne pa so odpotovali v U. S. A. Jenko Vilibald, Bajda Pavel z družino, Furlan Franc in Milena, Mavrič Rožka, Mušič Pavla, Skubic Marija, Staniša Franc, Belehar Lucija, Grum Jakob z družino, Gaber Anžon, Pečovnik Karel duhovnik, Remec ing. Vladimir, Remec Helena, Remec Matija, Remec Vladimir ml. Remec dr. Peter, Stele Franc.

Življenje v taborišču

V taborišču je sedaj neke posebne vrste razporejenosti, ki mu ne znamo dati pravega imena. Tudi opisati se ga pravilno ne da. Vse se zdi da je tako prehodno. Kakor, rekel bi, nekje na kolo-dvoru nekega večjega železniškega križišča: ljudje vstopajo, prestopajo, vse je mimogrede. O kakem resnejšem, smotrnem delu, o načrtih za delo, o tem ni več govora. Ljudje se dele v več kategorij: eni so na tem, da v kratkem odidejo. Ti se ne brigajo za nič več. Pokajo, prodajajo, pošiljajo domov, zbijajo zaboje, itd. Drugi so tisti, ki bi radi šli naprej, pa ne morejo, imajo že kake zapreke. Ti so po svoje sitni in zagrenjeni. Tretjo vrsto tvorijo taki, ki bi lahko emigrirali in jih IRO že priganja, pa še ne marajo iti. Tem je odveč vsaka objava, vsak seznam jih spravlja v slabo voljo. Pa še četrti, ki jih sploh nikamor ne mika. Ti bi najraje imeli svoj predel v taborišču, kjer bi jih nihče ne vznemirjal z emigracijo. K tem štirim vrstam lahko prištejemo še novince, ki so šele sedaj prišli v taborišče in se še ne znajdejo. S svojimi neznanimi obrabi delajo ulico malo zanimivejšo.

Nov predpis glede prtljage.

IRO je izdala nove predpise glede prtljage beguncev. Odslej sme vsak begunec vzeti s seboj samo po en komad težke in en komad lahke prtljage. Tež-

Poravnajte naročnino!

ka prtljaga sme obstojati iz kovčka ali zaboja dimenzij 90x60x60, v ročno prtljago pa računajo sedaj ali kovček ali nahrbtnik.

Repatriacija

Titova repatriacijska misija je že obupala nad uspehom svojega dela. Več-sih še pride v taborišče, pa kmalu izgine. Njen uspeh v zadnjem času je bil edino ta, da so se vrstile domov tri od 45 do 70 let stare ženske in sicer Hutter, Ana, Hutter Ljudmila in Peter-nelj Hilda, katere so titovci decembra meseca 1. 1945 izgnali iz Jugoslavije. Emigracija.

IRO priganja in razpošilja osebna vabila za Avstralijo in Brazilijo, Odmev je bolj majhen. Več beguncev še čaka botre iz Amerike, drugi pa na izselitev v Argentino.

A V S T R A L I J A

St. Marys Hostel 13.X.49.

Vsem slov. beguncem, raztresenim širom sveta sporočam, da se je 9. IX. poročil direktor Hostela v St. Marysu N. S. W. — Avstralija: velik prijatelj naših beguncev, bivši direktor Spittalskega taborišča M. L. F. Jarvie z nam prav tako dobro znano gospodično Mishell. V imenu slovenskih beguncev sta k poroki čestitala g. polkovniku g. Jože Čuješ in g. Forte Ivan ter mu izročila okusno izdelan album z narodnimi motivi. G. polkovnik Jarvie in njegova gospa sta bila izredno vesela te pozornosti in se zahvaljujeta vsem slovenskim beguncem na čestitke in darilo ter jim želita, da bi jim bila nova domovina dobro nadomestilo za to, kar so morali pustiti doma.

Gozard.

Glas s Koroške o "Črni maši"

"Črna maša". Jeremije Kalija je dosegla velik uspeh med vsemi slovenskimi izseljenci, morda po drugih kontinentnih in deželah še večji kod med nami v Argentini.

Poročali smo že, kakšno menje o njej je izrazil prevzvišeni g. škof še iz Amerike; "Ameriška Domovina" nudi vsak dan svojim bralcem kratek odlomek v premišljevanje in v opozorilo; Kanadski Janez Dobernos pa se je navdušil ob njej kot morda še nihče ob kaki slovenski pesnitvi, kot o novi "zlati knjigi". (Kaj piše o njej bomo kedaj še poročali). Iz Trsta in Gorice smo dobili priznanje zanjo, s Koroškega pa med drugimi tele besede slovenskega izobraženca, ki jih danes priobčujemo:

Včeraj sem dobil pošiljko iz Buenos Airesa in v njej črno mašo. Prelistaval sem jo ves dan in danes zjutraj.

Črna maša je zelo dostojno delo pred svetom. Čim bolj gre proti koncu, tem močnejše postaja. V začetku ima človek vtis, ko da vsa glasbila nočejo povoljno peti in da se upirajo. Lepo nastavljeni glasovi se nekam ustavljajo in zapletajo. Pa kolikor bolj se pesem razvija, toliko voljnejsi postajajo glasovi. Naj je spev posamezen, igrajo vsi registri, naj je množičen, oglašajo se vsa glasbila. Primerjal bi jo res velikim črnim mašam, kakor so jih v glasbi ustvarili največji komponisti. Pesem mi bo v ponovno branje. Brez komentarja na koncu so mi bile stvari znane, da so mi vstajali pred očmi bridki in kruti spomini na najbolj žalostne čase. Pesnik pa jih je lepo vdela v molitev, jih posvetil z vero in povečal v veliki krščanski ljubezni, ki naravni srd in maščevanje ne more drugače zatreti, kakor da ju izroči vseodpuščajoči božji

(Nadaljevanje s 7. strani)

Ijubezni in neskončno pravičnemu povračilu, da najdejo skesani kljub črnim delom svoj svetli cilj in zakrknjeni do konca brez konca ostanejo v temi.

Ako bi mi bilo mogoče, bi prav pristržno stisnil roko g. pesniku in mu čestital ne toliko zaradi verzov, ki jih je v taki množini nakopičil, in ne toliko zaradi najrazličnejših kitic in oblikovno zanimivih vložkov, marveč bolj zaradi njegovega srca, ki ga je v toliki meri in taki plemeniti globini s to pesnitvijo odkril bravcu, da ne bo mogel nihče brati knjige, da ne bi pesnikovo srce blažilo in tolažilo, plemenitilo in dvigalo bravčovo srce. Bog naj blagoslavlja njegovo delo, da bo moglo storiti veliko dobrega. Bog naj pa blagoslavlja tudi pesnika, da bo ne samo zemeljske hvale deležen, ampak še bolj božjega plačila za ves trud in prepeljane molitve.

Knjiga se dobi pri založbi "Svobodna Slovenija", Víctor Martínez 50 za ceno m\$n. 15.—

DRUŠTVENE VESTI

Zastarelo pošto naj dvignejo: Ahlin Venčeslav, Ambrožič Ivan, Banfi Joža, Bečan Ivan, Borštnar Jože, Božnar Jože ali Tone, družina Brešan, Berlot Beltram, Belčič, S. Copič, Cukljati Janko, Čuk Karolina, družina Danijelčič, Ferkolj Milan, Furlan Albina, Gabršek Stanko, Godec, Gorenšek Karel, Jelenc Jože, Kočevar Frančiška, družina Ko-

Svobodna Slovenija

izhaja kot tednik vsak četrtek

Uredništvo in uprava je na

VICTOR MARTINEZ 50, Buenos Aires
NAROČNINA:

pri plačilu naročnine za celo leto 25 pesov. Pri plačevanju naročnine v obrokih pa za pol leta 15 pesov, za četrt leta 8 pesov. — Posamezna številka 0.70 pesa.

Za ostale države Latinske Amerike: navadna 30 pesov, letalska 40 pesov.

U. S. A.: navadna 6 dolarjev, letalska 8 dolarjev.

Kanada: navadna 7 dolarjev, letalska 9 dolarjev.

ZAVITKI ZA JUGOSLAVIJO

Najstarejša dobrodelna organizacija v Evropi, priznana od Mednarodnega Rdečega križa, s čemer je podano popolno jamstvo za hitro in gotovo odpošiljatev paketov.

Zavitki so zavarovani in prihajajo v enem mesecu na določeno mesto po oddaji naročila.

Zavitek kave in sladkorja		Zavitek čaja	
5 kg brutto	\$ 51.50	1.2 kg brutto	\$ 54.50
2½ kg surove kave		1 kg čaja	
2 kg sladkorja		Zavitek ovsenih kosmičev	
Zavitek sladkorja		5 kg brutto	\$ 27.—
5 kg brutto	\$ 27.—	4.5 kg ovsenih kosmičev	
4.5 kg kristalnega sladkorja		Zavitek mila	
Zavitek čokolade		5 kg brutto	\$ 57.—
2.3 kg brutto	\$ 57.—	8 kosčkov pralnega mila a 430 gr	
2 kg Fondant čokolade, 300 tablic		2 kosa toaletnega mila a 100 gr	
Zavitek riža		1 kos mila za britje 50 gr	
4.5 kg brutto	\$ 39.—	4 zavitki pralnega praška a 250 gr	
4 kg riža		Zavitek nogavic A	
Zavitek testenin		(brez poštno pristojbine) \$ 26.50	
5 kg brutto	\$ 44.50	1 par Nylon nogavic, prvovrstnih	
4.5 kg testenin		z gladkim šivom. Modne barve. Velikost 9, 9½, 10. Pri naročilu vse to navesti.	
Zavitek moke			
5 kg brutto	\$ 36.—		
4.5 kg moke			

Pristojbina za poštnino in pakiranje je vključena v ceno paketov

ZAHTEVAJTE NAŠE POPOLNE SEZNAME

Poštna naročila, plačila s čeki in giro postal naslavlajte na "Colis Suisse"

Agencia Colis Suisse, 25 de Mayo 189, Buenos Aires

(Pasajes Marítimos y Aéreos)

(prešnji naslov RECONQUISTA 144)

mavli, Milena Kogoj, Lavrenčič Andrejka, Lovrenčič Rudolf, Lutman Lipušček, Marinič, Markič, Mikuž Ivan, Milavec Anica, Motoh Anton, Lucija Novak, Družina Okroglič, Peršuh Janez, Peternel Valentin, Petrovič Marinka, Petrovič Štefi, Perovšek Anton, Poženel Marija, Reven Rado, Rihar, Rojšek Ivanka, Rutar Angela, Sajovic Marija, Selan Frančiška, Silič, Selan Jože, Sluga Pepca, Smole Jožef, družina Stanič, družina Skubin, Štravs Eli, Stranič Miloš, Šubic Stanko, družina Šušteršič, Turk Ivanka, Vatovec Anton, Družina Zelinšek, čevljar Zobec, Zupan Ivanka, Zupančič Lojze, Žirovnik Janko, Željko Franc.

PROSTE SLUŽBE:

Slovenska družina dobi zaposlenje na kinti z velikim sadovnjakom in kurje-rejo. To stroko pa mora res dobro poznati. Od pridelka in prirastka uživa delež na dobičku. Kinta (S. Veronica) je od Buenos Aires oddaljena 120 km. Naslov v pisarni.

Tekstilna tovarna sprejme takoj tri do 26 let stare delavce za tiskarno. Plača dobra. Oglasiti se je treba v tovarni Cofio-Munro.

Autotapetnik takoj dobi zelo dobro plačano službo v domačem podjetju. Javiti se je treba v avtogaraži "Maipu" na Avda. Maipu 2260.

Bazilika lujanske Matere božje ima v Lujanu onstran železniške proge večje zemljišče s pripadajočo stanovanjsko hišo. Na tem zemljišču naj bi se izdelovala žgana zidna in strešna opeka, za kar iščejo interesentov. Bazilika da na razpolago zemljo, priprave za izdelova-

Vsem prvoobhajankam in prvoobhajancem, ki so se po naročilu slikali pri meni ali sem jih slikal v skupini s Prezvzišenim, sporočam, da slike lahko dobe ali v mojem ateljeu ali pa na Víctor Martínez 50

Slike že lahko dobe tudi birmanke in birmanci.

LOJZE ERJAVEC

Alvarado 350 Ramos Mejía

nje opeke in stanovanje. Ostalo po dogovoru.

Interesenti naj se zglasijo pri tamkajšnjem župniku p. Martinu Illanes ali pri gg. kaplanih Demšarju ali Boljku, ki sta Slovenca.

Službo zakristana (cerkovnika) dobi samski moški do 40 let star. Naslov se izve v društveni pisarni.

Knjižnica Društva Slovencev je odprta vsako soboto popoldne in vsako nedeljo dopoldne. Obiščite jo!

Poizvedba: Vse rojake, zlasti one iz Št. Jerneja na Dol. in okolice, ki so poznali Janka Brzoviča in bi o njem mogli dati kakršnekoli podatke, prosimo, naj se zglase v društveni pisarni na Victor Martínez 50.

ČIŠČENJE V BOLGARIJI

V Bolgariji pripravljajo z veliko naglico proces proti bivšemu zunanjemu ministru Trajči Kostovu. Razprava bi morala biti že v začetku oktobra, toda to ni bilo mogoče, ker se Kostov še ni toliko upognil, da bi tako govoril, kakor je Rajk v Budimpešti. Toda Kostova še zaslišujejo in posledica teh zaslišanj je sedaj veliko čiščenje med komunisti v Bolgariji. Tako je policija aretirala bivšega kom. fin. ministra Stefanova, bivšega zun. ministra Topečarova, bivšega pomočnika ministra za zunanjo trgovino Kozanidova, ravnatelja narodne banke Goncova in nad 200 drugih vodilnih komunistov. Nad 5000 oseb pa je policija aretirala in jih takoj deportirala v Sovjetsko zvezo. Glavna mesta v policiji niso več v rokah Bolgarov, ampak sede na teh mestih sovjetski strokovnjaki.

ZBOR AMERIŠKIH DIPLOMATOV V LONDONU

V Londonu so se sešli vsi ameriški veleposlaniki in poslaniki v državah, ki imajo komunistični režim in so za takozvanim železnim zastorom. Kakor pišejo listi, je dnevni red te konference naslednji: 1. razgovor o tem, kako okrepiti položaj Tita v njegovem boju z Moskvo; 2. kakšne naj bodo zveze med zahodnimi državami in državami, ki pripadajo kominformu; 3. sovjetska politika do vzhodne Nemčije in kako bo ta politika vplivala na politiko zahodnih zaveznikov do zahodne nemške republike. Na tej konferenci bodo poleg diplomatskih zastopnikov govorili še ameriški stalni veleposlanik pri državah, ki dobivajo pomoč po Marshallovem načrtu Harriman, ki je bil sam dolgo vrsto let ameriški veleposlanik v Moskvi, pomožni tajnik državnega tajnika Perkins in drugi strokovnjaki ameriške vlade. Vsi razgovori bodo tajni in po konferenci ne bodo objavili nobenega uradnega poročila.

Vsi naročniki Svobodne Slovenije v Argentini, ki ne morejo plačati naročnine za Svobodno Slovenijo osebno v upravi lista, naj nakažejo isto takoj po giro postal na Upravo Svobodne Slovenije, Víctor Martínez 50, Capital.

CERKVENI VESTNIK

Rožnovenska pobožnost, ki je bila navadno zadnje nedelje v oktobru, bo letos 13. novembra z začetkom ob treh popoldne v Novi Pompeji. Po govoru in petih litanijah bo procesija v Marijino kapelico.

SUDAMERICAN BUSINESS OFFICE

LAVALLE 361, visoko pritličje — Tel. 32 - 4597 — BUENOS AIRES

CENIK POSEBNIH ZAVITKOV

1. ZA JUGOSLAVIJO

Tip OSR 1	5 kg sladkorja	m\$	32.40
Tip OSR 2	10 kg sladkorja	"	60.—
Tip OSR 3	5 kg moke	"	36.—
Tip OSR 4	10 kg moke	"	66.—
Tip OSR 5	2,5 kg surove kave	"	42.—
Tip OSR 6	1,9 kg čistega kakaa	"	48.—
Tip OSR 7	5 kg riža	"	51.60
Tip OSR 8	2,5 kg surove kave	"	54.—
Tip OSR 9	3 kg moke	"	72.—
	3 kg sladkorja	"	66.—
	3 kg riža	"	50.40
Tip OSR 10	4 kg kondenziranega mleka	"	78.—
Tip M 12	1 kg cimeta	"	
Tip M 14	1 kg popra (v zrnju in mletega)	"	

2. Paketi SAMO za Avstrijo

7 kg sladkorja	\$ 25.—	3.5 kg egipčanskega riža	\$ 25.—
1.017 gr čokolade	" 25.—	1 l. italijanskega namiznega olja	" 25.—
1.250 gr kakao	" 25.—	1 kg prvovrstne svinjske masti	" 25.—
1.750 gr surove kave	" 25.—		

"CASA BOYU"

OLAZABAL 2336, tel. 76-9160
pol kvadre od ogra Cabildo 2300.

Velika izbira zapestnih ur švicarskih znamk; budilke po 28, 30, 32, 38, 40 pesov in naprej; poročni prstani zlati 18 krt. par od 125 pesov naprej; zaročni prstani, zlati 18 krt od 68 pesov naprej.

VSA POPRAVILA UR IN ZLATNINE — TOČNO IN ZANESILJIVO!

(Ob sobotah popoldne se lahko stranke zglase v našem stanovanju, ki je v isti hiši Olazabal 2338, Dto. 5, prvo nadstropje).